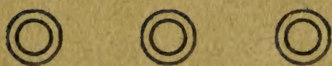
ЗВІТ

управи ґімназийних наукових курсів з українською викладовою мовою

у Відни, III., ул. Радецкого, ч. 2,

за шкільний рік 1914/15.

Зміст:

ВІДЕНЬ, 1915.

ЗВІТ

управи ґімназийних наукових курсів з українською викладовою мовою

у Відни, III., ул. Радецкого, ч. 2,

за шкільний рік 1914/15.

Зміст:

ВІДЕНЬ, 1915.

Боденштедтова „Поетична Україна“.

(Спомин в 75-ті роковини появи книжки.)

На початку 1841. р. Фрідріх Боденштедт, шукаючи собі хлїба поза Німеччиною, знайшов ся на посадї приватного учителя в Москві, в домі кн. Михайла Ґолїцина. Князь поручив йому вчити двох своїх синів, Дмитра і Михайла. Принїмаючи порученє, Боденштедт принїмав ся рівночасно обовязку піддати ся учительському екзаменови, без якого приватно учителювати в Росиї тодї не дозволялось. Він і зложив той екзамен на московськім унїверситетї за кураторства ґр. Строґанова, що уможливило йому згодом в характері приватного учителя зблизитись і до московського ґенерал-ґубернатора Нейдгардта, котрого дочки вчили ся в нього анґлїйської мови й лїтератури. В обох аристократичних домах, Ґолїцина і Нейдгарта, Боденштедт мав нагоду пізнати лїтературні сьвітила тодїшної Москви. Та найбільше здружив ся з талановитим поетом в народнім стилю Василем Красовом і пізнїйшим провідником панслявістів Михайлом Катковом, що в домі Ґолїцина занїмали, один по другім, посади учителїв московської мови. Оба вони мали величезний вплив на вибір нових занять у Боденштедта. Обом їм належить завдячити те, чим Боденштедт став ся близький для України, а популярний в Німеччинї — повстанє збірки перекладів з української народної поезиї, знаменитої на свій час „Поетичної України.“

З Красовом і Катковом Боденштедт почав читати й перекладати народні пісні, зразу в суміш українські з московськими. Одначе невдовзї, під впливом Красова, признав висшість українським пісням, став ентузиястом у відношеню

до них. Красов, котрий прожив довший час на Україні, повчив Боденштедта, що народня поезия процьвіла там пишнійше, ріжнородиійше і принаднійше, ніж в Московщині, бо Українці — так читаємо в Боденштедтових споминах — вміли зберегти довше свою свободу, котру любили висше всего, тай тому що в них за вічною боротьбою з переможними ворогами довершив ся більш індівідуальний розвиток, виявляючи у многих самосьвідомість близьку до бути і лицарський дух, якого зовсім не знали Москалї, тому що вони завсїгди почували ся тільки масою, одноформною наслїдком віковічного одностайного угнїту, мирною з природи, войовницькою лиш на приказ царя, але тодї і страшною в боротьбі задля своєї неподатної витревалости і слїпого самопожертвованя.[1])

Впродовж двох років [1841—1842], Боденштедт до тої міри познайомив ся з українською народною поезиєю, що міг без трудности виголошувати красші зразки з неї на українській мові з памяти, що сильно стало йому в пригодї, єднаючи між Українцями при першій стрічи приятелїв. Найкрасше ілюструєть ся воно істориєю знакомства з Коновченком, розказаною самим Боденштедтом. Стріча наступила случайно в однім заїзднім домі в Ставрополи, де Боденштедт опинив ся 1843. р. в переїздї з Москви до Тифлїса. Коли молодий російський офіцир поспішив йому з помочию при закватированю, не могло обійти ся без взаїмного представленя. Розумієть ся, — каже Боденштедт — молодий офіцир від козаків не знав його імени і не вміючи по нїмецьки, не міг правдоподібно навіть прочитати, підчас коли його прізвище вийшло для поета зовсїм знайоме, бо грає воно велику ролю в тій українській, народно-лицарській поезиї, що він її з Красовом і Катковом перерєбив і почав перекладати. Тож коли він молодому офіцирови, що звав ся Іван Коновченко, сказав, осьміхаючись: „Ваше прізвище менї добре знане —“ він здивувано подивив ся на нього і спитав: „Відки?“

---

[1]) Friedrich Bodenstedt: Erinnerungen aus meinem Leben, Berlin 1888, ст. 195 –196.

По виясненю Коновченко не знав, що почати з радощів. А коли Боденштедт задеклямув йому уступ з думи про смерть Коновченка в лицарськім бою з Татарвою, молодий офіцир скочив з місця, кинув ся йому на шию, хотів цілувати по руках і ледви випустив з обіймів. Слова думи могли справді зворушити його до краю без огляду на те, чи історичний герой доводив ся йому яким предком, чи ні.[1])

Знанє української народної пісні, без сумніву, дало Боденштедтови нових щирих приятелів і на Кавказі, в Тифлісі, куди він вибрав ся, щоб за порадою свойого друга Гаке вступити на учительську службу при тамошній ґімназиї. Там познайомив ся він передовсім з інспектором ґімназиї Росковшенком, що в московській літературі зазначив ся вже тоді перекладами Шекспірових драм і писань татарського історика Аббаса-Кулі-Хана. В домі Росковшенка, що був з походженя Українцем, зустрів ся Боденштедт з його близшими приятелями з України, з Афанасьєвом-Чужбинським і з Поляком Тадеєм Ладою Заблоцьким, офіцирами кавказської армії.

Росковшенко, будучи високообразованим, поділяв заінтересованє Боденштедта для української народної поезиї тим щирійше, що воно переносило його думку на рідну Україну. В його домашній бібліотеці знайшло ся все, чого Боденштедтови було треба, певно і ті пісенні збірки (Цертелева, Максимовича, Срезневського), що ними він покористував ся при виборі найкрасших пісень для перекладу на німецьке. Не убога на рідні пісні була й память у Афанасьева-Чужбинського, також уталантованого поетично й не позбавленого естетичних почувань. Доповненнєм їх обох міг бути Тадей Лада Заблоцький, що теж спробував свойого пера в польській поезиї, а по сьвідоцтву Боденштедта мав широке знанє в літературах Сходу і Заходу та був специялістом в обсягу польської літератури. Від нього Боденштедт одержував польські публікациї, між иншими збірку галицьких пісень Вацлава з Олеська (Залєского), від нього довідав ся про ранших збирачів пісень, Ляха Ширму і Зоряна Доленґу

[1]) Idem, ст. 242—243.

Ходаковського (Чарноцького), як і про студиї над україньською народною поезиєю, приміром, Михайла Ґрабовського (Krytyka i Literatura). Заблоцький передовсім дав Боденштедтови те, чого йому треба було, щоби при студиях української народної пісні покористувати ся порадою Ґете:

Wer den Dichter will verstehen,
muß in Dichters Lande gehen.

Як по души було Заблоцькому помаганє Боденштедтови при його роботі, видко з того, що й сам він, при співучасти Боденштедта, його вибір пісень переклав невязаною мовою на француське, наміривши Французам прислужитись так, як прислужив ся своєю „Поетичною Україною" Боденштедт Німцям.

А коли ще зважити, що Заблоцький, заки став офіциром в кавказській армії, відбував за політичну провину кару на службі в рядах простих салдатів та що Афанасьев-Чужбинський, знаний нам з такої компанії, як Шевченко, два Бальмени, Башилів, також не міг мати иншої політичної кваліфікациї, то легко вгадати, яким політично був і Росковшенко, котрий приставав з обома. Така трійця не могла не защіпити в души Боденштедта ентузиязму для всего, що українське, до чого в нього вже й був гарний підклад — естетичне замилуванє в українській народній пісни. Та трійця й зробила своє. [1])

Вплив тої трійці на Боденштедта зазначив ся не лиш у тім, що він свій намір — дати Німеччині антольоґію української народної поезиї — дуже скоро і вдатно виконав, але і в тих його поглядах на український народ та його минувшину, яким дав вислів у „Введеню" (Einleitung) і коментариях до перекладів.

„Введенє" є коротким начерком історії українського народа і неначе задатком на ту більшу історию, що її мав Боденштедт написати — як сам каже — колись пізнійше, при

---

[1]) Idem, ст. 316—317; Die poetische Ukraine. Eine Sammlung kleinrussischer Volkslieder. Ins Deutsche übertragen von Friedrich Bodenstedt. Stuttgart und Tübingen. I. G. Cotta'scher Verlag, 1845. Vorwort, ст. VII—IX.

красших услівях, щоб виповнити люку в історії Східної Европи, зглядно Славянщини. Про головне призначенє того „Введеня“ читаємо: Се, що я тут подаю, то ніщо инше, як коротке спростованє хибних поглядів на походженє і розвиток широкорозгалуженого козацтва, які загально панують в Німеччині; рівночасно повинніб ті картки послужити за провідника по запашнім квітнику пісень, який розстелюєть ся перед очима читача в різнобарвних, диких, але принадних зґрупованях“. [1])

І справді, як в нотатці про вимову українського [2]) Боденштедт не дав ся збаламутити московським і польським обєднувачам, але згідно з дійсним станом річий назвав українську мову „сестрою польської і московської“, припускаючи, що є вона „наймилозвучнійшою зі всіх славянських диялєктів та й великої музикальної сили“, [3]) так — приміром — і в погляді на козацтво виявив зрозумінє, якого не в силї виявити ще й нинї німецькі публїцисти, коли українських давних козаків ідентифікують з опришками або московськими козаками. Найвлучнїйше розріжнює він московське козацтво від українського, замічаючи: „В першім мав перевагу азиятський елємент; друге було більше славянської породи“. [4])

Давши дрібний начерк минувшини українського народа, Боденштедт жалує, що не може дати „бодай легко шкіцованого образу так притягаючої, поетичної історії України“. А хотячи звернути увагу читача лиш на важнїйші моменти з історії України, каже: „Що за богатство красок і предметів тут панує!“ І з того пункту видженя, поетичного і маляр-

---

[1]) Die poetische Ukraine, ст. 5.

[2]) Idem, ст. X.

[3]) Варто зауважити, під чиїм впливом Боденштедт пізнїйше змінював той погляд, коли українську мову називав „мовою посередною між польською і московською, нашпікованою многими татарськими словами“. Нам видить ся, що то був уже вплив московської офіциальної науки, за чим промавлялоб головно те, що рівночасно той сам Боденштедт, який в 1844. р. мав таке ніжне зрозумінє української поезиї, вже не годен бачити спорідненя єї з „Словом о полку Ігоревім“ і називає ту староукраїнську поему московською. Гл. Friedrich Bodenstedt's Gesammelte Schriften, XII. B., Berlin 1869, в статї „Über slavische Volkspoesie“, ст. 18, 23, 25.

[4]) Idem, ст. 7.

ського, помічує ряд фактів з княжої доби аж до московського закріпощеня. І так кінчить: „Сей легко кинений начерк нехай буде доказом, до якої величавої, поетичної картини дає материял українська история. А відогралась та велика драма, з якої саме намітили ми кілька рисів, у часї пятисот лїт! Тих пятьсот лїт минуло, як один-однїський момент; в результатї їх єствованя остав ся нам народ, що хоч і не є вже тим, чим був, то все таки зберіг свій питомий характер і свою національність. Сонце його слави зайшло, але память її встає в його піснях, як блїдий місяць у лїтнїй ночи; се відблиск величавости дня, що був. Піснї народа України живуть від поколїня до поколїня і розказують дїтям про дїла батьків. І в ніоднім краю дерево народної поезиї не видало таких пишних овочів, нїгде дух народа не відбив ся так живо і правдиво в його піснях, як в Українців. Що за пориваюча сила туги, що за глибокі, чисто людські почуваня висловлюють ся в тих піснях, що їх козак співає на чужинї. Що за нїжність в парі з мужеським гартом проникає його піснї любови. А особливо ще піднести належить той такт і ту непорочність чувства, що у всїх них панують. Між усїма українськими піснями — а є їх тисячі — нема одної, від якої приходилось би спаленїти дівочому личку. Справдї треба припускати, що народ, який міг співати такі піснї і любувати ся в них, не міг стояти на якімсь зовсїм низькім степени образованя...“ [1])

Вибір пісень, перекладених Боденштедтом і уміщених в хронольоґічнім порядку (XIV — XVII ст.) в числї 45, т. є. 33 пісень, 10 дум і 2 фраґментів, мав потверджувати й характеристику їх і українського народа. І міг потверджувати. Бо з винятком кількох номерів книжного походженя або фальсифікатів (За Нїман іду; пісня про Палїя) були то що найкрасші піснї і як найкрасше перекладені, дуже часто з задержанєм співної ритміки ориґіналу. До таких можна зачислити піснї: Стоїть явір над водою; Віють вітри, віють буйні; Чиж се тая криниченька. До таких належать думи:

---

1) Idem, ст. 14—17.

про утечу трох братів з Азова, про бурю на Чорному Мори, про Івана Коновченка. Пісні перекладано вже раньше Боденштедта; найбільше переклав їх зі збірки Вацлава з Олеська польський поет Вінкентий Поль 1833. р. В перекладаню дум Боденштедт не мав попередників; можна сказати, що й ніхто пізнійше не вмів взяти ся до перекладаня їх красше від нього. Секретів їх реторичної ритміки, римованя і поетичного вислову ніхто не збаг так, як він. В його німецьких перекладах зберіг ся вповні їх український характер, так що не разячи німецького уха, вони не разять нічим і українського. Лиш на хронольоґію і на зачисленє історичних пісень до дум (про Морозенка, про козака Байду і ин.) не можна нині вже згодитись. Та Боденштедт не міг мати в своїм часї таких відомостий, які дали нам новійші дослїди Антоновича і Драгоманова, Житецького і Франка.

Майже викінчена була вже „Поетична Україна“, коли до Тифлїса зїхав німецький ориєнталїст-фільольоґ д-р Ґеорґ Розен. Він знав докладно скарби ориєнтальної поезиї і захоплював ся ними. Але зовсїм чимсь новим — каже Боденштедт — були для нього українські народні пісні, які зробили на нього глибоке вражінє своєю щиростю почувань і чистотою мельодийного виразу. Одушевлений ними, він просив Боденштедта по можности ще доповнити збірку і видати окремою книжкою. Сам постарав ся о видавця. Барон Котта в Штутґардї, з котрим Розен переписав ся, одержавши зразки перекладів Боденштедта для „Beilage der Allgemeinen Zeitung“, наслїдком дуже користної оцїнки своїх приятелїв, поетів Ґустава Шваба і Ґустава Пфіцера, згодив ся видрукувати цїлу збірку, запевнюючи перекладчикови $^2/_3$ чистого зиску з продажі.[1])

Дня 1. жовтня 1844. р. Боденштедт викінчив манускрипт. З кінцем того року видруковано його. І зараз же почали появлятись дуже прихильні рецензиї.

Шкода, що не можна нам сконстатувати, як принято Боденштедтову книжку в Росиї, а передовсїм на Українї. До

¹) Fr. Bodenstedt: Erinnerungen... ст. 301—302 і 329.

рук українських помічників Боденштедта вона певно дісталась. Певно приняли вони її з тим ентузиязмом, з яким помагали зложити її. Але слід єї в українській літературі стрібував показати що-йно в 1879. р. Сірко, пишучи про Шевченка і його думки про громадське житє. Шевченко — писав він — виступив, між иншим, і против панського романтичного козакофільства, що почало ся між українськими панами „по німецькому показу“ Боденштедта, переклавшого українські пісні на німецьку мову, против тих земляків, що носили ся з істориєю України, як з „поемою вільного народу“ і т. п. [1]). Не згоджував ся з такою думкою Драгоманів і зауважив: „Ні з відки не видко, щоб Шевченкови була відома книжка Боденштедта „Die poetische Ukraine“, вийшовша в 1845. р. в один час з самим „Посланиєм“ і щоб Шевченко думав про неї, коли писав, що „колись будем і по свойому глаголать, як Німець покаже“. [2])

Спростовуючи наперед, що Шевченкове „Послание“ не появилось в один час з книжкою Боденштедта, але 14. грудня 1845, отже о цілий рік пізнійше, схиляємо ся більше до думки Сірка, котрий був би може й Драгоманова переконав, колиб ужив був якихнебудь арґументів. А міг був знайти їх і в порівнаню Боденштедтового „Введеня“ з Шевченковим „Посланиєм“ і в біоґрафічних вістках про Шевченка.

Коли Шевченко пише, приміром:

...Колись будем
І по свойому глагогать,
Як Німець покаже,
А до того й історию
Нам нашу розкаже —,

то ми, видячи в тих словах лиш насьміх над тими, що самі не годні оцінити свойого добра без захваленя чужинців, рівночасно пригадуємо собі не лиш гадку Боденштедта про рівнорядність української мови з московською і польською, але і його начерк історії українського народа з обіцянкою

---

[1]) Громада, Женева 1879, кн. IV, ст. 47.
[2]) Idem, ст. 98.

дати колись при красших услівях повнійшу історию, якої певно неодин з Українців і ждав.

Пригадаймо-ж собі дальше, як сконстрував собі Боденштедт історичний образ України. Той образ уявив ся йому наскрізь поетичним, величавою, поетичною картиною, бо лиш з поетичного пункту виджения через призму укр. пісень подивив ся Боденштедт на наше минуле. Для мало сьвідомих Українців було воно дуже підхлібне. З того могли вони виснувати фальшиву гадку, що справді їх история — се поема вільного народу, над чим посьміхаєть ся більш критичний, бо в 1845. р. вже вилічений з романтичного козакофільства Шевченко.

Вкінци й Боденштедтова гадка (аж два рази в нього повторена) про українські пісні, що вони розказують дітям про діла батьків, могла в Шевченка, що раньше й сам її виразив, зустріти ся в 1845. р. вже з критичним замітом:

Подивіть ся лишень добре,
Прочитайте знову
Тую славу, та читайте
Од слова до слова;
Не минайте ані титли,
Ніже тії коми;
Все розберіть, та й питайте
Тоді себе: що ми?
Чиї сини? яких батьків?

Тоді справді відповідь мусілаб випасти инша, ніж та, що її Боденштедт вичитав з пісень — з поеми вільного народу.

Шевченко міг знати про „Поетичну Україну". Вийшла-ж вона з варштату, при якім попрацювали і дуже близький приятель його від 1843. р., Афанасьев-Чижбинський і Тадей Лада Заблоцький, що належав до співробітників петербурського „Rocznika Literack-ого" видаваного Ромуальдом Подбереським, приятелем Шевченка, тай мусів бути йому не чужий. [1])

---

[1]) Гл. моє: З житя і творчости Т. Шевченка, Львів 1914 в статї: Перші польські голоси про Шевченка.

Пишучи перед „Посланиєм“ на місяць раньше поему „Кавказ“, Шевченко дав доказ, що специяльно інтересував ся всім, що там діялось, аж до подробиць. А мав добрих інформаторів з Кавказу — ще в Петербурзї Якова Кухаренка, потім на Україні Чужбинського, двох ілюстраторів своїх поем — ґр. Якова де Бальмена та Башилова, офіцирів кавказької армії, про яких і випитувано його на слїдстві 1847. р.

Д-р Василь Щурат.

Урядова часть.

1. Учительський збір.

а) Управитель:

Ілля Кокорудз, директор ц. к. академічної ґімназиї у Львові в VI. р., лектор української мови в ц. к. університеті у Львові, заступник предсїдателя іспитової Комісиї для учителів видїлових шкіл, дійсний член Наукового товариства імени Шевченка у Львові.

б) Виказ учителів занятих на курсах і розділ предметів з кінцем шкільного року:

1. Орест Авдикович, професор в ц. к. українській ґімназиї в Перемишли, господар III. кляси, учив латинської мови в III. (5) і грецької в III (5) кл., разом 10 годин тижнево.

2. Др. Степан Балей, учитель в філїї ц. к. академічної ґімназиї у Львові, учив пропедевтики фільософії в VII. (1) і VIII. (2) кл., разом 3 год. тижнево.

3. Роман Гамчикевич, професор в VIII. р. в ц. к. українській ґімназиї в Перемишлї, учив німецької мови в V. (4) і VIII. (4) кл., разом 8 год. тижнево.

4. о. Софрон Глїбовицький, професор в VIII. р. в ц. к. ґімназиї в Бродах, ексортатор курсів.

5. Остап Грицай, заступник учителя в ц. к. академічній ґімназиї у Львові, учив німецької мови в IV. кл. 4 год. тижнево.

6. Теодор Ґолїйчук, іспит. заступник учителя в ц. к. ґімназиї в Самборі, учив української мови в I. (3) і II. (4) клясі та істориї (2) і ґеоґрафії (2) в II. клясі, разом 11 год. тижнево.

7. Володимир Дикий, професор в VIII. р. в ц. к. академічній ґімназиї у Львові, господар VIII. кляси, учив латинської мови в VII. кл. (4) і грецької в VIII. кл. (4), разом 8 год. тижнево.

8. Лев Дольницький, професор в VIII. р. в ц. к. українській ґімназиї в Коломиї, учив історичі і ґеоґрафії в III (4) і VII (4) клясї, разом 8 год. тижнево.

9. О. Осип Застирецъ, професор в VIII. р. в ц. к. ґімназиї ім. Франца Йосифа в Тернонолї, учив нїмецької мови в III. кл., 4 год, тижнево, а крім того був занятий на ґімназияльних курсах з нїмецькою викладовою мовою при ц. к. ґімназиї ім. Софії, II., Zirkusgasse 48.

10. Др. Роман Ілевич, іспит. заступник учителя в ц. к. українській ґімназиї в Коломиї, господар VII. кляси, учив латинської мови в IV. (5) кл., і грецької в VI. (5) та VII. (4) клясї, разом 14 год. тижнево.

11. Роман Ковалїв, професор в ц. к. ґімназиї в Сяноцї, придїлений до служби в ц. к. академ. ґімназиї у Львові, учив нїмецької мови в II. (4) кл., і ґеоґрафії в I. (2) кл., разом 6 год. тижнево.

12. Філярет Колесса, проф. в VIII. р. в філії ц. к. академічної ґімназиї у Львові, учив української мови в V. клясї, 3 год. тижнево.

13. Др. Володимир Кучер, іспит. заступник учителя в ц. к. ґімназиї ім. Франца Йосифа в Тернополї, учив математики в V. (3), VI. (3) і VIII. (2) клясї, разом 8 год. тижнево.

14. Др. Василь Левицький, професор в ц. к. ґімназиї в Бережанах, учив нїмецької мови в VI. (4) і VII. (4) клясї, разом 8 год. тижнево.

15. Левицький Юлїян, професор в VIII. р. в ц. к. академічній ґімназиї у Львові, учив ґеоґрафії і історичі в V. (4) і VIII. (3) клясї, разом 7 год. тижнево.

16. о. Теодозий Лежогубський, професор в VIII. р. в ц. к. реальні школї у Львові, управитель приватної женської ґімназиї СС. Василиянок з правом прилюдности у Львові, учив релїґії в VII. (2) і VIII (2) клясї, разом 4 год. тижнево.

17. Богдан Лепкий, професор в ц. к. III. ґімназиї в Кракові, лєктор української мови в краківськім унїверситетї, член комісиї іспитової для учителів видїлових шкіл, учив української мови в VI. клясї, 3 год тижнево.

18. Володимир Лепкий, учитель в ц. к. українській ґімназиї у Коломиї, господар IV. кляси, учив грецької мови в IV. клясї 4 год. тижнево.

19. О. Василь Лициняк, професор в ц. к. VII. ґімназиї у Львові, учив релїґії в I. (2) і II. (2) клясї, разом 4 год. тижнево.

20. Др. Зенон Лопатинський, заступник учителя в ц. к. ґімназиї ім. Франца Иосифа в Тернополї, учив української мови в III. (3) і IV. (3) клясї, разом 6 год. тижнево.

21. О. Омелян Мартинович, учитель в ц. к. українській ґімназиї в Перемишлї, учив релїґії в III. (2) і V. (2) клясї, разом 4 год. тижнево.

22. Ярослав Монастирський, іспит. заступник учителя в ц. к. VII. ґімназиї у Львові, учив математики в III. (3) і IV. (3) клясї, разом 6 год. тижнево.

23. Григорий Наливайко, професор в VIII. р. в. ц. академічній ґімназиї у Львові, учив латинської мови в VIII. кл. 5 год. тижнево.

24. Др. Михайло Пачовський, професор в VIII. р. в ц. к. академічній ґімназиї у Львові, господар VI. кляси, учив латинської мови в VI. клясї 5 год. тижнево.

25. Михайло Пащак, іспит. заступник учителя в ц. к. ґімназиї в Мєльци, учив історииї природи в I. (2), II. (2) і III. (2) клясї, разом 6 год. тижнево.

26. Онуфрий Погорецький, заступник учителя в ц. к. ґімназиї в Сяноцї, господар II. кляси, учив латинської мови в II. клясї, 6 год. тижнево.

27. Семен Сидоряк, професор в VIII. р. в ц. к. ґімназиї ім. Франца Йосифа в Тернополї, учив математики в I. (3) і II (3) клясї, разом 6 год. тижнево.

28. Бронислав Старецький, професор в ц. к. ґімназиї ім. Франца Йосифа в Тернополї, господар V. кляси, учив латинської мови в V. (5) і грецької в V. (5) клясї, разом 10 год. тижнево.

29. Омелян Терлецький, професор в VIII. р. в ц. к. реальній школї в Тернополї, придїлений до служби в ц. к. академічній ґімназиї у Львові, учив ґеоґрафії в IV. клясї 2 год. тижнево.

30. О. Іван Туркевич, професор в VIII. р в ц. к. учительській мужеській семінариї в Залїщиках, придїлений до служби в філїї ц. к. академічної ґімназиї у Львові, учив релїґії в IV. (2) і VI. (2) клясї, разом 4 год. тижнево, окрім того ще сьпіву яко надобовязкового предмету 2 год. тижнево.

31. Евген Форостина, учитель в ц. к. українській ґімназиї в Перемишлї, учив історииї в I. (2) клясї і IV. (2), та історииї і ґеоґрафії в VI. (4) клясї, разом 8 год. тижнево.

32. Богдан Шехович, іспит. заступник учителя в ц. к. ґімназиї в Ланцуті, учив історииї природи в IV. (3), V. (2) і VI. (2) клясї, разом 7 год. тижнево.

33. Др. Василь Щурат, професор в VIII. р. в ц. к. II. ґімназиї у Львові, учив української мови в VII. (3) і VIII. (3) клясї, разом 6 год. тижнево.

34. Осип Янів, професор в VIII. р. ц. к. академічній ґімназиї у Львові, учив математики в VII. (3) клясї та фізики в VII. (3) і VIII. (3) клясї, разом 9 год. тижнево.

35. Іван Яцкевич, заступник учителя в ц. к. ґімназиї в Стрию, учив німецкої мови в I. клясї 5 год. тижнево.

36. Юліян Юхнович, іспит. заступник учителя в ц. к. ґімназиї ім. Франца Йосифа в Тернополї, господар I. кляси, учив латинської мови в I. клясї 6 год. тижнево.

в) Члени учительського збору, що серед року з ріжних причин перестали бути занятими на курсах.

1. Андрій Алиськевич, директор ц. к. української ґімназиї в Перемишлї. (Обняв управу учительського семінарийного курсу.)

2. Василь Безковайний, професор в ц. к. ґімназиї ім. Франца Йосифа в Тернополї (Відійшов до військової служби.)

3. Ярослав Біленький, професор в ц. к. ґімназиї в Сокалї. (Відійшов до військової служби.)

4. Іван Галущинський, іспит. заступник учителя в ц. к. ґімназиї ім. Франца Йосифа в Тернополї.

5. Евген Данилович, професор в ц. к. польській ґімназиї в Коломиї. (Виїхав з Відня.)

6. Михайло Демчук, професор в ц. к. українській ґімназиї в Перемишлї. (Виїхав був з Відня.)

7. Богдан Загайкевич, заступник учителя в ц. к. I. ґімназиї в Перемишлї. (Відійшов до військової служби.)

8. Петро Карманський, учитель в ц. к. ґімназиї ім. Франца Йосифа в Тернополї.

9. Володимир Кміцикевич, професор в VII. р. в ц. к. II. ґімназиї в Чернівцях. (Виїхав з Відня.)

10. Степан Кордуба, професор в ц. к. мужеській учительській семінариї в Сокалї. (Обняв учительскі обовязки в учительськім семінарийнім курсї.)

11. Денис Коренець, професор в VIII. р. в. філії ц. к. академічної ґімназиї у Львові. (Відійшов до віськової служби.)

12. Антін Крушельницький, професор в ц. к. ґімназиї в Бережснах, управитель приватної української ґімназиї з правом прилюдности в Городенцї. (Обняв управу викладів для виділових учителїв.)

13. Леонтий Кузьма, професор в VIII. р. в ц. к. українській ґімназиї в Коломиї. (Відїхав до Коломиї.)

14. Гнат Павлюх, професор в ц. к. українській ґімназиї в Станиславові. (Відійшов до військової служби.)

15. О. Петро Патрило, іспит. заступник учителя в ц. к. учительській семинариї в Бережанах. (Обняв обовязки учителя в учительськім семінарийнім курсї.)

16. Василь Пачовський, іспит. заступник учителя в філії ц. к. академічної ґімназиї у Львові.

17. Іван Поповський, учитель в ц. к. українській ґімназиї в Перемишлї. (Відійшов до військової служби.)

18. Др. Іван Раковський, професор в VIII. р. в ц. к. академічній ґімназиї у Львові.

19. Др. Олександер Тисовський, іспит. заступник учителя в ц. к. академічній ґімназиї у Львові. (Відійшов до військової служби.)

20. Іван Флюнт, іспит. заступник учителя в приватній українській ґімназиї з правом прилюдности в Рогатинї. (Відійшов до військової служби.)

2. Плян науки.

Наука на курсах відбувала ся після пляну для галицьких ґімназий, виданого розпорядженєм Краєвої Шкільної Ради з дня 2. серпня 1909, ч. 44242. Веденє науки стрічало ся нераз з великими трудностями, а то з причини недостачі українських підручників. Ученики посїдали лише тексти німецьких, латинських і грецьких авторів, а впрочім відбувала ся наука тим способом, що учителї викладали, а ученики після потреби записували. Українськими підручниками могли користувати ся всї ученики лише тими, що вийшли у Відни накладом ц. к. Видавництва шкільних книжок для буковинських середних шкіл, хиба що які ученики привезли українські підручники з собою з Галичини або Буковини. В ц. к. Видавництві можна було дістати отсї підручники:

Д-ра І. Гавлєра — Латинські вправи для другої кляси руских ґімназий приладив Іван Тірон, 1914.

Латинсько-Український словар для середних шкіл, зладив Юлїян Кобилянський.

Смаль-Стоцький-Ґартнер, Руска граматика, 3. виданє. 1914.

Окрім того користувала ся молодїж шкільна Кобзарем Т. Шевченка виданого „Союзом для Визволеня України“, у Відні 1915.

3. Прочитана лєктура.

1. Українська мова.

Кромі материялу, поміщеного в шкільних підручниках, яких в клясах найшло ся по кілька примірників, здавали ученики зглядно учениці справу також з книжок, які можна було визичити в приватних біблїотеках у Відни. Взято в клясах V.—VIII. отсе, що слїдує:

V. кляса: Староруські тексти. Домова лєктура: Оповіданя Марка Вовчка; Перекотиполе і Маруся Квітки.

VI. кляса: Важнїйші твори з староруської лїтератури до кінця VIII. столїтя.

VII. кляса: Історию лїтератури доведено аж до виступу Т. Шевченка на российській Українї, а до 1848. р. Галичинї. Обговоренє важнїйших лїтературних явищ оперто на лєктурі вибраних творів. Узглядняючи устну словесність, прочитано і пояснено ряд народних дум, кілька казок і леґенд, а також дещо з народних пісень книжнього походженя. В звязку з викладом про ідеї Сковороди прочитано поему П. Кулїша „Григорий Сковорода“; крім того поему П. Кулїша „Україна“.

VIII. кляса: З історії лїтератури обговорено добу від виступу Т. Шевченка до кінця XIX. ст., опираючи виклад на виборі писань з тої доби. Найбільше прочитано і скоментовано твори Шевченка, Кулїша, Федьковича і Марка Вовчка. При тім вказувано докладнїйше на звязок писань їх з духовим житєм західної Европи та з суспільно-полїтичними течіями безпосередного сусїдства.

2. Латинська мова.

III. кляса. Корнелїй Непос: Aristides, Miltiades, Themistocles, Cimon, Thrasybulus, Epaminondas.

IV. кляса. Цезар: Commentarii de bello Gallico, lib. I. et IV.

V. кляса: Овідий: З Метаморфоз: Чотири віки, Фаетон; з Tristium: Пращанє з Римом. Лївій: Ab urbe condita I., XXI.

VI. кляса. Саллюстий: Bellum Jugurthinum 1—50; Верґілїй: Ecloga I; prooemium Georgicorum, laudes vitae rusticae, Aeneidos lib. I.

Приватна лектура: Верґілїя Енеїди кн. II; Саллюстий: Bellum Jugurthinum (докінченє).

VII. кляса. Ціцерон: De imperio Gn. Pompei; Верґілїя Енеїди кн. VI.

VIII. кляса. Горацнй: Оди I. 1, 3, 9, 10, 11, 14, 18, 20, 22, 29; II. 3, 6, 10, 14, 18; III. 2, 5, 23, 30; IV. 3, 5; Еподи: 2, 7; Сатири; I. 1; Листи I. 2, 20; Тацит: Ab excessu divi Augusti I, IV. 1—11; 37 до кінця.

3. Грецька мова.

V. кляса. Ксенофонта: Anabasis: Зброєня до війни; Похід до Вавилону; Борба під Кунаксою. Гомера Ілїяди I. пісня.

VI. кляса. Гомера Ілїяди VI., IX., XVI., XVIII., XXII. пісня; Геродот: Перські війни, VII. Приватна лектура: Гомера Ілїяди II. і XX. пісня; Геродота Арион і Периандер; Перстень Полїкрата.

VII. кляса. Гомера Одиссеї I., VI., XI. пісня. Демостен: Проти Филипа I. Плятон: Оборона Сократа. Приватна лектура: Гомера Одиссеї III., V., VII., XIV. пісня. Демостен: О мирі.

VIII. кляса. Плятон: Оборона Сократа, Крітон, Файдон, Софокль: Антиґона.

4. Німецька мова.

З материялу, призначеного інструкциями на поодинокі кляси, пероброблено:

В V. клясї: Rosegger: Das zugrunde gegangene Dorf. M. Eschenbach: Krambambuli; Der gute Mond. Storm: Die Flut des Lebens. Hauff: Kalif Storch.

В VI. клясї: а) Шкільна лектура: 1. Das Nibelungenlied (von Bornhack); 2. Polenz: Novellen (Manz); 3. Ludwig: Der Erbförster. б) Домова лектура: 1. Keller: Das Fähnlein der sieben Aufrechten; 2. Chamisso: Peter Schlemihl.

В VII. клясї: а) Шкільна лектура: 1. Schiller: Wilhelm Tell; 2. Goethe: Egmont; 3. Grillparzer: Das goldene Vließ. б) Домова лектура: 1. Shakespeare: Der Kaufmann von Venedig; 2. Hebbel: Gyges und sein Ring.

В VIII. клясї: Paul Heyse: Andrea Delfin; Droste Hüllshoff: Die Judenbuche; Schiller: Balladen. Wilhelm Tell; Goethe: Balladen.

4. Теми

до письменних задач в висших клясах.

А. В українській мові.

V. кляса. 1. Початки просьвіти на Україні (шк.). 2. Вражіня з подорожи до Відня (дом.). 3. Компілятивний склад Найдавнійшої літописи (шк.). 4. До вибору: а) Провідні думки в „Поученю“ Володимира Мономаха; б) Характеристика Володимира Мономаха на основі його „Поученя“ (шк.). 5. Длячого тужимо за рідним краєм? (дом.) 6. Два походи на Половців з 1111. і 1185. р. (шк.). 7. Значінє Карпат для Монархії в часї мира і війни (дом.). 8. До вибору: а) Розвій автобіоґрафічної літератури в дотатарській добі; б) Харатеристика суспільности, з якої вийшов Данило Заточник (на основі його „Послания“ (шк.).

VI. кляса. 1. Пояснити слова Франка:

„Хто сам себе опанував,
Найбільше діло доконав,
Хто сам себе оберіга,
Той безпечнійший від усїх“ (шк.)

2. Слїди передволодимирівської лїтератури в нашій словесности (дом.). 3. Значінє Іляриона (шк.). 4. Провідні думки „Слова о полку Ігоревім“ (дом.). 5. Наслїдки татарських нападів (шк.). 6. Туга за вітчиною (представити в довільній формі) (дом.).

VII. кляса. 1. Українські думи в Кулїшевій поемі „Україна“ (шк.). 2. Історичне і лїтературне значінє драми Прокоповича „Владимір“ (дом.). 3. Старина і новина в писанях Котляревського (шк.). 4. В яких напрямах підносить теперішна війна обовязки ученика? (дом.) 5. а) Технїка Квітчиної „Марусї“; б) Значінє описів природи в Квітчиній „Марусї“ (до вибору, шк.). 6. Звязок Шашкевичевих творів з житєм автора і його народа (дом.). 7. а) Автобіоґрафічні моменти в поезиях Шашкевича; б) Творчість Шашкевича як відгомін сучасних йому национальних стремлїнь (до вибору, шк.).

VIII. кляса. 1. Аналїза одної з прочитаних думок Шевченка (шк.). 2. Гр. Сковорода в поетичній характеристиці Кулїша і в творчости Котляревського, Квітки і Шевченка. На основі приватної і шкільної лектури (дом.). 3. „Чорна Рада“ Кулїша як документ национально-полїтичного погляду (шк.). 4. „Inter arma silent musae“. З поглядом на минуле і теперішнє (дом.). 5. Кармелюк Марка Вовчка

в звязку з подібними явищами в літературі й історії (шк.). 6. а) Жерела сили і недомагань в творчости Федьковича; б) Характеристика жовнірських пісень Федьковича (до вибору, шк.).

Б. В німецькій мові.

V. кляса. 1. Inhaltsangabe des Märchens „Dornröschen (шк.). 2. Inhaltsangabe des Gedichtes „Die Türkenpfeife“ von Pfeffel (шк.). 3. Kaschnurs Rolle im Hauffschen Märchen „Kalif Storch“ (шк.). 4. Der erste Bezirk in Wien (дом.). 5. Der Winter in Wien (дом.). 6. Die Sage über den König Midas (дом.). 7. Der Tod des Gelben [„Krambambuli“ von M. Eschenbach] (дом.). 8. Der Kampf im Hohlweg [„Die Flut des Lebens“ von Storm] (шк.). 9. Die Grundfabel der Erzählung „Das zugrunde gegangene Dorf“ von Rosegger (шк.).

VI. кляса. 1. Ein freierwähltes Thema (дом.). 2. Der Streit der Königinnen und dessen unmittelbare Folgen [Nibelungenlied] (шк.) 3. Warum nannte Keller seine Novelle „Das Fähnlein der sieben Aufrechten“? (дом.). 4. Etzels Werbung um die Hand Kriemhildens [Nibelungenlied] (шк.). 5. Übersetzung aus dem Ukrainischen ins Deutsche (дом.) 6. Die Geschichte der Glocken aus Krummseifenbach [Polenz] (шк.). 7. Die freiwillige Feuerwehr in Petersgrün (дом.). 8. Der Realismus in den Novellen von Polenz (шк.). 9. Warum fühlt sich Peter Schlemihl unglücklich? (дом.). 10. Des Erbförsters Schuld und Sühne [Ludwig] (шк.).

VII. кляса. 1. Exposition zu „Wilhelm Tell“. (шк.). 2. Wir halten durch (дом.). 3. Geßlers Tod (шк.). 4. Inhalt des zuletzt gelesenen Buches (дом.). 5. Übersetzung aus dem Ukrainischen (шк.). 6. „Orysja“ von Kulisch und Homers Odyssee VI. (дом.). 7. Wie verstehe ich die Antwort Egmonts auf die Warnung seines Sekretärs: „Kind, nicht weiter“ . . . (шк.). 8. До вибору: а) Warum entschließt sich Rhodope ihren heißgeliebten Gemahl zu verlassen und mit Gyges vor dem Hestiaaltar sich zu vermählen? б) Aus welchen Gründen entschließt sich Kandaules seine Frau zu verlassen und freiwillig zu sterben [Hebbel] (дом.). 9. Das Heroisch-Klassische und Moderne in dem „Gastfreund“ von Grillparzer (шк.).

VIII. кляса. 1. Inhaltsangabe der Ballade „Der Graf von Habsburg“ von Schiller (дом.). 2. Das Motiv der Treue in der Ballade „Die Bürgschaft“ von Schiller (шк.). 3. Die geschichtliche Bedeutung der Stadt Wien (дом.). 4. Baumgartens Rettung durch Tell (шк.). 5. Andrea Delfins Schuld und Sühne [„Andrea Delfin“ von Heyse] (дом.). 6. Friedrich Merks Lebenslauf [„Die Judenbuche“ von Droste Hülshoff] (шк.).

Устні вправи в німецькій мові:

VI. кляса. 1. Шміґельський: Schillers „Räuber“ und Schewtschenkos „Hajdamaken“. 2. Тарасевичівна: Grillparzers „Ahnfrau“ und „Dowbusch“ von Fedjkowytsch. 3. Пеленський: „Michael Kohlhaas“ von Kleist. 4. Лициняківна: „Schillers Braut von Messina“. 5. Огоновська: „Die versunkene Glocke“ von Hauptmann. 6. Пачовська Дария: „Baumeister Solmeß“ von Ibsen.“ 7. Федаківна: Der Ring der Nibelungen von Wagner. 8. Тишовницький: Das gesellschaftliche Leben im Mittelalter. 9. Гузар: „Der Kaufmann von Venedig“ von Shakespeare. 10. Лиско: Grillparzers „Sappho“. 11. Кормошівна: „Ein treuer Diener seines Herrn“ von Grillparzer. 12. Легкун: „Parsifal“ von Wagner. 13. Галущак: Das Festspiel Hauptmanns in deutschen Reimen. 14. Бобинський: Hebbel und sein Leben. 15. Штайн: Die Nibelungen.

VII. кляса. 1. Метелля: Deutsche Literatur bis zu der ersten Blütenperiode. 2. Лисківна: Der Humanismus und die Reformation. 3. Гузар: Goethe. 4. Івасик: Schiller. 5. Ломінський: Das kulturelle Leben im Mittelalter. 6. Вахнянинівна: Sturm und Drang. 7. Туркевичівна: Das Festspiel in deutschen Reimen von Hauptmann.

5. Наукові прибори.

Ґімназияльні курси не мали анї власної бібліотеки анї збірок з науковими приборами. Завдяки дозволови Дирекциї ц. к. реальної школи для III. дїльницї Відня послугували ся курси збірками тогож заведеня як з фізикального так з природописного і ґеоґрафічного кабінету.

6. Важнїйші розпорядки ц. к. шкільних Властий.

Ц. к. дол.-австр. Краєва шкільна Рада обіжником з 13. жовтня 1914, ч. 2986/2—I, подає до відома розпорядок ц. к. Мінїстерства Віроіспо-відань і Просвіти з 8. жовтня 1914, ч. 2988/ K. U. M., котрим дозволено на вчаснїйше складанє іспитів зрілости учениками найвисшої кляси, покликаними до військової служби, і добровольцями з укінченим 18. роком житя. По тому розпорядкови можна евентуально залишити письменний іспит, а навіть устний в цїлости або части у учеників свого заведеня, коли їх зрілість не підлягає сумнївови.

Розпорядок ц. к. Мінїстерства В. і Пр. з 23. жовтня 1914, ч. 3195/ K. U. M., подає коментар і способи виконаня попередного рескрипту.

Розпорядок ц. к. Мінїстерства В. і Пр. з 9. падолиста 1914, ч. 3366/ К. U. М., признав матуральні пільги військовим кандидатам, котрі в 1913/14. році укінчили правильно передостатню клясу середної школи, хоч не записали ся до найвисшої кляси.

Розпорядок ц. к. Мінїстерства В. і Пр. з 15. падолиста 1914, ч. 48703, дозволяє на відбуванє іспитів зрілости також з кандидатами, котрі в лїтнім або осїннім речиници 1913/14 були на пів року репробовані.

Розпорядок ц. к. Мінїстерства В. і Пр. з 17. падолиста 1914, ч. 47931, установляє комісию для передчасних іспитів зрілости в руській мові у Віднї під проводом ц. к. краєвого шкільного інспектора Д-ра Івана Копача.

Розпорядок ц. к. Мінїстерства В. і Пр. з 24. падолиста 1914, ч. 50303, уповажнює віденські матуральні комісиї до відбуваня нормального істпиту (не для військових цїлий виключно) з кандидатами, котрі в лїтнім або осїннім речинци не могли піддати ся іспитови зрілости в своїм заведеню.

Ц. к. долїшно-австрийська Краєва шкільна Рада рескриптом з дня 27. жовтня 1914, ч. 4794—II, принимає до відома отворенє курсів занятя (Beschäftigungs-Kurse) для учеників середних шкіл з українською викладною мовою з Галичини і Буковини під управою Директора ц. к. академічної ґімназиї у Львові Іллї Кокорудза і позволяє на їх приміщенє в будинку ц. к. реальної школи для III. дільниці Відня при ул. Радецкого, ч. 2.

Ц. к. дол-австр. Краєва шк. Рада рескриптом з 30. падолиста 1914, 4794/3—II, повідомляє про дозвіл ц. к. Мінїстерства В. і Пр. з дня 11. падолиста 1914, ч. 47464, на придїленє учителїв державних середних шкіл до курсів для учеників середних шкіл з українською викладовою мовою у Віднї на так довго, доки Власти не покличуть їх на їх становища.

Ц. к. Кр. Шк. Рада в Бялій розпорядком з 18. лютого 1915, ч. 37, взиває до збираня датків між учениками на цїли „Червоного Хреста“.

Ц. к .Кр. Шк. Рада в Бялій розпорядком з 7. марта 1915, ч. 48/пр. присилає примірник виданого ц. к. Мінїстерством внутрішних справ поученя в справі віджпвлюваня людности з припорученєм поучити шкільну молодїж про потребу ощадности.

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада рескриптом з дня 30. марта 1915, ч. 158/27—I, подає до відома розпорядок ц. к. Мінїстерства В. і Пр. з дня 30. сїчня 1915, ч. 279/К. U. М., котрий обнимає постанови в справі

вчаснійшого здаваня іспитів зрілости репробованими в літнім і осіннім речници, як також учениками найвисшої кляси з річника 1897, котрі в біжучім календарнім роцї кінчать 18. рік житя, о скілько добровільно вступають до війска.

Той сам міністерияльний розпорядок з 30. січня 1915, ч. 279/ K. U. M. дозволяє видавати вчаснійші річні сьвідоцтва ученикам передостатної або низшої кляси покликаним до війська з річника 1895 і 1896, о скільки на підставі спостережень своїх учителів робили надію з кінцем шкільного року одержати загальний додатний успіх. Приватисти тої катеґориї можуть одержати річні сьвідоцтва на підставі вчаснійшого річного іспиту. Так само можуть одержати річні сьвідоцтва на підставі іспиту ученики курсів занятя (Beschäftigungs-Kurse), о скільки докажуть, що в шк. роцї 1913/14 укінчили попередну клясу з додатним успіхом в державній середній школї або приватній надїленій правом прилюдности і о скільки предложать потрібні військові документи. В тій цїли установила ц. к. дол.-австр. Краєва шк. Рада наведеним повисше рескриптом ц. к. Комісию для переводженя іспитів в українській мові під проводом ц. к. директора Іллї Кокорудза.

Ц. к. Кр. шк. Рада в Бялій обіжником з дня 31. марта 1915, ч. 1833/III кр., дає припорученя в справі уряджуваня складок на „Фонд помочи для вдів і сиріт цїлої оружної сили“.

Ц. к. Кр. шк. Рада в Бялій обіжником з дня 31. марта 1915, ч. 6146/IV кр., подає до відома всї міністерияльні розпорядки дотикаючі справи виїмкових іспитових пільг для асентированих або вже відбуваючих військову службу.

Ц. к. Шк. Кр. Рада в Бялій розпорядком з дня 2. цьвітня 1915. ч. 6220/IV кр., припоручає в справі виховуваня галицької молодежи середних шкіл, перебуваючої у Відни, скликати конференцию учительського збору і уложити правила культурного поведеня молодежи.

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада рескриптом з 16. цьвітня 1915, ч. 217/7—II, подає до відома розпорядок ц. к. Міністерства В. і П. з 8. січня 1915, ч. 49676, котрий дозволяє списаним на виказї учителям державних середних шкіл з Галичини учити на тутешнїх курсах, доки Власти що до них що иншого не зарядять.

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада рескриптом з 1. мая 1915, ч. 158/31—I, подає до відома розпорядок ц. к. Міністерства В. і П. з 10. цьвітня 1915, ч. 10641, в справі відбуваня річних іспитів з учениками з Галичини і Буковини, що учили ся на курсах або приватно, в цїли видаваня їм річних сьвідоцтв, і установляє для переводженя таких іспитів в українській мові комісию під проводом ц. к.

Директора Іллї Кокорудза. Тимже самим мінїстерияльним розпорядком позволено здавати іспит зрілости в липневім речинци 1915 тим ученикам, котрі викажуть ся річним сьвідоцтвом з укінченя VIII. кляси.

Ц. к. Кр. Шк. Рада в Бялій обіжником з дня 17. мая 1915, ч. 8979/IV Кр., розпоряджає в справі уміщуваня вислїду клясифікациї в поіменнім списї учеників в друкованім річнім звітї Дирекциї.

Ц. к. Кр. Шк. Рада в Бялій обіжником з 18. мая 1915, ч 8473/IV кр., звертає увагу на додаток до Урядового Дневника долїшно-австрійської Кр. Шк. Ради, що містить розправи, що стоять в звязи з теперішнїми воєнними відносинами.

Ц. к. Шк. Кр. Рада в Бялій обіжником з д. 27. червня 1915, ч. 5211/III. Кр., подає до відома розпорядок ц. к. Мінїстерства В. і Пр. ч. 17092, в справі роздїлюваня памяткових карток між учеників і учениці народних і середних шкіл, котрі зложили датки на „Фонд помочи для вдовиць і сиріт цїлої оружної сили.“

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада обіжником з д. 3. липня 1915, ч. 2280—I, подає до відома розпорядок ц. к. Мінїстерства В. і П. з д. 26. червня 1915, ч. 17668, котрий позволяє ц. к. іспитовим комісиям переводити поправчі іспити з учениками, що не могли їх зложити в своїм речинци в 1914. роцї в Галичинї і Буковинї, як також припускати до річних іспитів тих учеників, котрим війна перешкодила в краю піддати ся вступному іспитови.

Ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Рада обіжником з д. 8. липня 1915, ч. 158/60—I, уповажняє на підставі розпорядку ц. к. Мінїстерства В. і Пр. з д. 28. червня 1915, ч. 18704, увільняти учеників походячих з галицьких і буковинських середних шкіл, а принятих поза Галичиною і Буковиною до державних шкіл, від шкільної оплати, коли того вимагають особливші відносини.

Ц. к. Кр. Шк. Рада в Бялій обіжником з д. 9. липня 1915, ч. 12655/IV. Кр., розпоряджає в справі писаня хронїки шкіл на чужинї і доставлюваня материялів до воєнного Архіву.

7. Хронїка.

Передвиджуючи, що з чим раз більшим напливом українських збігців з Галичини і Буковини до Відня також число української молодежи середних шкіл буде щораз більше зростати, задумав директор ц. к. академічної ґімназиї у Львові Ілля Кокорудз зорґанізувати курси шкільної науки дла тої молодежи у Відни, щоби запобічи

шкідливому дармованю, котре молодіж псує, і правильною шкільною наукою помочи єї образованю та продовжуваню своїх студий. На оці мав дир. Кокорудз передовсім ґімназияльну молодіж і в тій цїли оголосив в другій половині вересня 1914 оповісткою на дверях Українського Запомогового Комітету, що був тоді збірним місцем українських збігців, в одинокій тоді українській часописї „Діло“, та устами проповідника в церкві св. Варвари вписи на такі курси. Вписи відбували ся в льокали згаданого Українського Запомогового Комітету в VIII. дільниці при Buchfeldgasse, ч. 3, щодня від 10. до 12. години рано.

Коли до кінця вересня вписало ся около 60 учеників і учениць, постановив дир. Кокорудз первести намір в діло і скликав в тій справі нараду, в якій зволили взяти участь ц. к. краєвий інспектор шкіл Др. І. Копач і директор А. Алиськевич. На другий день по нарадї удали ся всї три до дотичного референта в ц. к. Міністерстві Вір. і Пр. ц. к. правительственного радника Дра Сетунського по потрібні інформациї. Дїставши ті, робив дальші стараня в ц. к. долїшно-австрийській Краєвій Шкільній Радї дир. Кокорудз разом з дир. Алиськевичем аж до успішного вислїду. Як в Мінїстерстві секцийний шеф Др. Келле, так також в дол.-австр. Кр. Шк. Радї Віцепрезидент Ради Др. Кгосс v. Sternegg і радник двора Др. Шайндлер приняли намір отвореня курсів з українською викладовою мовою з повною прихильностию. Від Мінїстерста зависїв дозвіл на придїленє учителїв державних середних шкіл з Галичини і Буковини до тих курсів, а від дол. авст. Кр. Шк. Ради відступленє шкільного будинку на приміщенє курсів.

Заки справу урядово полагоджено, отворено курси провізорично в льокали лїцею Панї Др. Шварцвальд в І. дільниці при Wallnerstrasse 2, де також відбула ся 15. жовтня 1914 о год. 3. по полудни перша пленарна конференция учительського збору під проводом директора Кокорудза. Панї Др. Шварцвальд відступила — за що Їй належить ся подяка — льокаль на курси заходами Українського Запомогового Комітету. Однак що відступлений льокаль, зложений з двох саль, був надто малий, тому треба було удати ся до дол.-австр. Кр. Шк. Ради о приспішенє справи. Тоді адмінїстрацийний референт ц. к. Радник Намісництва Др. Едвин Шляґер поручив телєфонїчно директорови ц. к. висшої реальної школи для III. округа при ул. Радецкого, ч. 2, приняти курс в зичливу гостину і відступити в пополудневих годинах потрібне число саль. Директор згадоної реальної школи П. Ґінцель віднїс ся до справи вповні прихильно,

відступив 8 саль на кляси, одну салю на директорську канцелярию, а рисункову салю на почекальню для професорів і позволив користати з кабінетів фізикального, природописного і ґеоґрафічного. Крім того відступив салю ґеометричних рисунків на іспити зрілости і одну комнату для науки співу. Так отже вже 20. жовтня могли курси перенести ся до вигідного льокалю.

Число учеників мало помалу з 60 зросло до кінця жовтня до 95 — і відтак зростало скоро і щораз більше, бо ученики, розкинені по ріжних місцях коронних країв і Угорщини, довідавши ся про курси, стали переселяти ся до Відня, щоби користати з шкільної науки. Тим способом виносило число молодежи при кінци шкільного року, помимо того, що богато учеників в протягу року відійшло до військової служби, а деякі перейшли до отвореної учительської семінарийної школи, 253. Загальне число вписаних в катальоґи учеників і учениць виносило 321.

Дня 30. жовтня 1914 вплинуло письмо від ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Ради з д. 27. жовтня 1914, ч. 4794-II, котрим принято до відома отворенє шкільних курсів для молодежи середних шкіл з Галичини і Буковини з українською викладовою мовою під управою ц. к. директора Іллї Кокорудза і відступлено для них в пополудневих годинах льокаль в ц. к. висшій реальній школї для III. дільниці враз з осьвітленєм і опалом, а дня 3. грудня 1914 надійшло друге письмо тоїж Ради з дня 30. падолиста 1914. ч. 4794/3-II, котрим донесено, що ц. к. Мінїстерство Вір. і Пр. рескриптом з дня 11. падолиста 1914, ч. 47464, дозволило учителям державних середних шкіл в Галичинї і Буковинї учити на тих курсах. Вкінци вернув дня 19. цьвітня 1915 затверджений рескриптом ц. к. Мінїстерства Вір. і Пр. з дня 8. сїчня 1915, ч. 49676. виказ тих учителів, котрі обняли науку на курсах.

Число учителів виносило з самого початку 41, а при кінци шкільного року 35, — число тому так велике, бо Управа курсів, ідучи за вказівками референта в ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Ради, гофрата Дра Шайндлєра, старала ся заняти на курсах по можности кождого учителя державних середних шкіл, котрий зголосив ся в Управі і заявив охоту учити. Треба зазначити, що учителї на курсах не побирали нїякої окремої ремунераций за науку.

Через цїлий час управляв курсами директор Ілля Кокорудз, з самого початку при помочи дир. А. Алиськевича, доки той при кінци падолиста 1914 не обняв управи учительських семінарийних курсів, а по тім часї сам без секретаря.

Шкільний рік розпочав ся д. 16. жовтня 1914 Богослуженєм в церкві сьв. Варвари. Відтак що неділї о 9. год. рано в тій самій церкві відправляла ся Служба Божа для молодежи курсів, підчас котрої хор ґімназияльної молодежи під управою о. катихита Туркевича сьпівав церковні пісні. По Службі Божій виголошував о. катихит С. Глїбовицький ексорти.

Дня 19. падолиста 1914 взяли ученики і ученицї курсів під проводом учительського збору участь в Богослуженю за упокій душі бл. п. Цїсаревої Єлисавети. Той день був вільний від науки.

В річницю вступленя на престол Його Величества Цїсаря Франц-Йосифа I. т. є. в дни 2. грудня явила ся молодїж курсів під проводом учительського збору на торжественнім Богослуженю в церкві сьв. Варвари. Опісля вернула до шкільного будинку на сьвяточний обхід в честь Найяснїйшого Пана, підчас котрого проф. Богдан Лепкий виголосив сьвяточну промову, по якій відсьпівано народний державний гимн. Шкільна наука в той день відпала.

В часї від 24. грудня 1914 до 3. сїчня 1915 тревали ферії з причини Різдвяних Сьвят римо-католицького, а від 6. до 10. сїчня з причини Різдвяних Сьвят греко-католицького обряду.

Дня 20. і 21. сїчня щепив лїкар державної реальної школи віспу ученикам і ученицям курсів.

Шкільні повідомленя за I. піврік роздано молодежи д. 30. сїчня, а другий піврік розпочав ся д. 3. лютого 1915.

Дня 19. марта виголосив заст. учителя Яр. Манастирський в фізичній салї заведеня виклад „Про електричні розряди в ґазах" для молодежи висших кляс.

Великодні реколекциї відбули ся для молодежи курсів дня 29. до 31. марта в церкві сьв. Варвари. Виголосив їх о. Фещак з Ч. О. О. Василиян. Великодні ферії тревали від 1. до 7. цьвітня 1915.

В дни 13. цьвітня 1915 зволив звидїти заведенє п. Віцепрезидент Кр. Шк. Ради др. Дембовський і прислухував ся в товаристві п. ц. к. краєвого інспектора дра I. Копача і ц. к. директора I. Кокорудза науцї нїмецької мови в VIII. клясї. По скінченій науцї промовив п. Віцепрезидент до молодежи та заохотив єї використати свій побут у Віднї в цїли поширеня свого образованя.

З нагоди сьвітлої побіди союзних армій під Тарновом даровано молодежи шкільну науку в дни 6. мая 1915.

Дня 10. мая 1915 виголосив проф. о. Застирець для молодежи висших кляс виклад „Про італїйську малярську штуку".

Дня 22. мая 1915 взяла молодїж під проводом учительського збору участь в поминальнім Богослуженю в церкві сьв. Варвари за упокій жовнїрів, що полягли в війнї на побоєвищи. Церковні пісні і панахиду відспівав хор молодежи тутешнїх курсів.

В протягу шкільного року приступала молодїж три рази до Сповіди і сьв. Причастия, а то 5. і 6. падол. 1914, 30. і 31. марта та 28. і 29. червня 1915.

В днях 12., 14., 15. і 16. червня 1915 візитував ц. к. краєвий інспектор шкіл п. Д-р І. Копач курси та прислухував ся науцї в поодиноких клясах.

34-лїтну річницю смерти Тараса Шевченка сьвяткувала молодїж концертом, який відбув ся д. 19. червня у рисунковій салї заведеня.

Проґрама концерту була ось така:

Часть I.:

1. Вступне слово, виголосив абітуриєнт Станко.

2. а) Австрийський народний гимн; б) Колесса: „Гаївки“; виконали мішані хори молодежи.

3. Шевченко: „Сон“ — деклямация уч. VII. кл. О. Метеллї.

4. Беріот: Концерт 1. і 2.; Губер: Концерт 2., скрипкове сольо в супроводї фортепяну, виконали уч. VI. кл. О. Гузар і учениця VI. кл. І. Лициняківна.

5. Бортнянський: Концерт ч. 28, — мішаний хор.

Часть II.:

6. Відчит — виголосила абітуриєнтка Д. Лежогубська.

7. Мендельсзон: Фінґальсгеле — орхестра ґімназияльної молодежи.

8. Шевченко: „Не кидай матери“ (по німецьки) — деклямация учениці IV. кл. Г. Левицької.

9. Січинський: „Розжалобила ся душа“ — тенорове сольо в супроводї фортепяну, виконали уч. VI. кл. Заблоцький і учениця VII. кл. С. Туркевичівна.

10. Пісні українських Січових Стрільців: а) Гей у лузї червона калина; б) Журавлї; в) Далї, братя, до збруї; г) Отче, благаю Тя, — хори молодежи.

11. Закінченє: а) Промова Проф. Д-ра В. Щурата; б) Український народний гимн: „Ще не вмерла Україна“; в) Австрийський народний гимн — по німецьки.

На сїм концерті молодежи були присутні учительський збір курсів майже in completo під проводом Управителя, а кромі того запрошені гості: п. віцепрезидент державної Ради Юл. Романчук, ц. к. Краєвий шкільний інспектор п. Др. І. Копач, директор місцевої

реальної школи п. Фердинанд Ґінцль з професором тоїж школи п-ом Д-ром А. Міллєром, п-ні директорова Ґінцльова, директор А. Алиськевич, радник суду п. Лев Левицький, ц. к. нотар Лев Гузар з жінкою і пр. Додати ще треба, що на концерті явили ся в гарнім порядку і численно також ученики VI. і VII. кляси місцевої німецької реальної школи і з ентузиязмом приняли деклямацию Шевченкової думки в німецькім перекладі О. Грицая.

Добровільні датки при вступі на концерт, котрі зволив побільшити також директор п. Ф. Ґінцель значнійшою квотою, призначено на „Фонд помочи для вдів і сиріт цілої оружної сили".

Той сам концерт з дещо зміненою проґрамою повторила молодїж для ширшої запрошеної суспільности в салї „Lehrerhaus-у" при улици Йосифа, ч. 12, дня 29. червня о 5. год. по полудни. Саля була битком наповнена гістьми.

З нагоди славної побіди союзних військ над Москалями та відзисканя Львова відбуло ся дня 24. червня 1915 благодарственне Богослуженє для молодежи курсу в церкві сьв. Варвари, по котрім виголосив проф. о. Глїбовицький патриотичну проповідь. Той день був вільний від шкільної науки.

Письменний іспит зрілости в нормальнім лїтнім речинци відбув ся в днях 21. — 23. червня, а іспити приватистів в днях 24. до 26. червня.

Дня 28. червня 1915 брали участь ученики і учениці під проводом учительського збору в Богослуженю за упокій душі бл. п. Цїсаря Фердинанда.

Шкільний рік закінчено дня 30. червня 1915. благодарственним Богослуженєм в церкві св. Варвари, а розданє річних свідоцтв відбуло ся дня 3. липня 1915.

Устний іспит зрілости в нормальнім лїтнім речинци відбув ся в днях 1. до 3. липня під проводом ц. к. краєвого шкільного інспектора п. Д-ра І. Копача.

Кромі того майже що тижня, почавши від місяця листопада 1914, відбував ся під тим самим проводом іспит зрілости в вчаснійших речинцях для учеників, що, маючи вимагані студиї, служили в війську або мали служити, як також для тих абітуриєнтів і екстернїстів, котрі через воєнні випадки не могли в осїннім або лютовім речинци приступити до іспиту зрілости в краю.

В кінци треба згадати, що молодїж курсів звиджувала протягом шкільного року під проводом членів учительського збору музеї, ґалєриї образів, церкви і монументальні будинки та памятники, при чім дотичні учителї давали потрібні пояснення.

Вкінци належить з глибокою вдячностию піднести, що праця на курсах завдячує свої красні успіхи передовсім наскрізь зичливому і прихильному відношеню до сих курсів Високої ц. к. дол.-австр. Краєвої Шкільної Ради, як також Сьвітлої Дирекциї ц. к. реальної школи для III. округа Відня.

8. Запомоги для бідної молодежи.

Бідна молодїж Курсів побирала місячні запомоги від Українського Запомогового Комітету для збіцїв з Галичини і Буковини, котрого головою є віцепрезидент Державної Ради п. Юлїян Романчук. Ученики і учениці, що мали родичів у Відні, побирали відповідно до рескрипту ц. к. Мініcтерства внутрішних справ вимірені запомоги посередництвом своїх родичів. Та молодїж, котра не мала у Відні родичів, побирала місячні запомоги посередництвом Управи Курсів. І так ті ученики, зглядно учениці, що прибули до Відня без родичів перед 10. грудня 1914, побирали від Укр. Зап. Комітету з початку по 20 К місячно, а відтак по 25 або 30 К місячно. Кромі того побирали они відповідну тижневу запомогу на мешканє і харч в „Zentralstelle des Hilfskomitées für Flüchtlinge“ при Gallgasse ч. 2. Цїла місячна запомога, удїлена обома комітетами, виносила около 50 К.

Ті ученики і учениці, котрі без родичів прибули до Відня по 10. грудня 1914, не побирали в Zentralstelle ніякої запомоги — з виїмком тих, що прибули з Вольфсберґу і котрим ц. к. Міністерство внутрішних справ з окрема позволило побирати запомоги в Zentralstelle. Зате побирали они від Укр. Зап. Комітету кромі реґулямінової місячної запомоги ще додаткову в квоті 15 К, так, що і їх місячна цїла запомога виносила від лютого 1915 45—50 корон.

Число запомоганої молодежи що місяць зміняло ся.

В місяци червни 1915, приміром, побрали запомогу в Zentralstelle 53 учеників і учениць тутешних Курсів. Кромі того 20 з них побрали від Укр. Запом. Комітету по 30 К, а 33 учеників по 25 К місячно. Учеників і учениць, що не побирали запомочи в Zentralstelle, було в червні 33. Они всї побрали від Укр. Запом. Комітету в червні по 50 К місячної запомоги.

Кромі тих реґулямінових місячних запомог удїляв Укр. Запом. Комітет молодежи на порученє Управи Курсів також надзвичайні запомоги на одїж, обувє, лїки та іспитові такси. Рівнож „Zentralstelle“ удїлила кільком ученикам і ученицям одїнє in natura.

Кромі Укр. Запом. Комітету підпомогав учеників також „Український жіночий Комітет помочи для ранених“, котрого пресїдателькою є п. Ольга Цїпановська, а скарбником о. В. Лициняк. Той Комітет підпомагав на порученє Управи Курсів тих учеників, котрі служили яко українські добровольцї — стрільцї, а зіставши раненими були увільнені від дальшої служби в рядах стрільцїв і ходили на науку на Курси.

9. Складки на добродійні цїли між молодежию на Курсах.

Хоч молодїж на Курсах була сама бідна, то все таки складала хоч би маленькі датки на руки Управителя Курсів на добродійні цїли, стоячі в звязи з наслїдками війни.

І так в місяци мартї 1915 зложила 54 К 80 с і два пуделка папіросів на річ „Українського жіночого Комітету помочи для ранених.“

В місяци цьвітни 1915 зложили 31 К на дохід „Австрийського Товариства Червоного Хреста.“

В місяци маю 1915 зложили 24 К на дохід „Фонду помочи для вдів і сиріт цїлої оружної сили.“

В місяци червня 1915 зложила з нагоди вбиваня цьвяхів в памяткову таблицю місцевої ц. к. реальної школи на дохід Kriegsfürsorge зістаючої під завідуванєм ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Ради 23 К (а учителї Курсів доложили своїх 27 К).

Дохід з Шевченкового концерту, устроєного в будинку заведеня дня 19. червня, в квотї 31 К віддано „Фондови помочи для вдів і сиріт цїлої оружної сили.“ Суму 155 К 40 сот. яко чистий дохід з Шевченкового концерту устроєного молодежию тутешнього ґімназияльного курсу в салї Lehrerhaus-у при Josefsgasse 12 д. 29. червня 1915, віддано „Українському жіночому Комітетови.“

Видїли дотичних товариств прислали на руки управи за сї датки горячі подяки українській молодежи.

10. Іспит зрілости.

(Друковані розстріленими черенками здали іспит з відзначенєм.

А. Іспит зрілости в вчаснійших зглядно спізнених речинцях,

котрий відбув ся на основі Розпорядків ц. к. Міністерства В. і Пр. з дня 8. жовтня 1914, ч. 2988/К. U. M., з дня 9. падолиста 1914, ч. 3366/К. U. M., з дня 17. падолиста 1914, ч. 47931, і з дня 24. падолиста 1914. ч. 50303. Здали отсї кандидати по 22. липня 1915:

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уродженя	З якого заведеня?	Замітка
1.	Антін Ковалиско	Болестрашичі, 1894.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
2.	Теодор Наконечний	Барич, 1894.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
3.	Михайло Хроноват	Риботичі, 1894.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
4.	Олександер Богдан Дидик	Нараїв, 1893.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	
5.	Степан Паньковський	Люблинець новий, 1895.	Акад. ґімн. у Львові.	
6.	Теодор Козій	Мочари, 1893.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
7.	Степан Мадай	Торки, 1892.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
8.	Роман Онишкевич	Хишевичі, 1894.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	Сїч. стріл.
9.	Яків Кац (мойс.)	Нижанковичі. 1891.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
10.	Іван Ілярий Боберський	Романів, 1892.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	Екстер.
11.	Степан Рудик	Тисьмениця, 1890.	Акад. ґімн. у Львові.	
12.	Зенон Никола Юзичинський	Львів, 1895.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	
13.	Августин Корнило Бабій	Завій, 1895.	Акад. ґімн. у Львові.	
14.	Василь Клим	Батятичі, 1896.	Акад. ґімн. у Львові.	
15.	Антін Артимович	Брусно Старе, 1894.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	Сїч. стріл.
16.	Ярослав Кузьмич	Покрівцї, 1895.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	„ „
17.	Григорий Голинський	Березів вижний, 1895.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уродженя	З якого заведеня?	Замітка
18.	Лев Кубішин	Тернопіль, 1895.	Укр. ґімн. в Тернополї.	Сїч. стріл.
19.	Іван Коцур	Якимчицї, 1895.	Укр. ґімн. в Яворові.	„ „
20.	Степан Смачило	Дібща, 1894.	Акад. ґімн. у Львові.	„ „
21.	Мих. Велигорський	Камянки великі, 1890.	Народний учитель.	Екстер.
22.	Александер Заворотюк	Стаї, 1892.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
23.	Григорий Йовик	Хишевичі, 1894.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
24.	Дмитро Палїїв	Перевозець, 1896.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	Сїч. стріл.
25.	Іван Плешкевич	Лежайск, 1892.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	
26.	Мих. Бандрівський	Лїсковате, 1893.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
27.	Михайло Джуранюк	Москалївка, 1894.	Укр. ґімн. в Коломиї.	
28.	Михайло Клосевич	Присівцї, 1893.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	
29.	Роман Левицький	Баківцї, 1893.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	
30.	Михайло Мельник	Заланів, 1894	Укр. ґімн. в Рогатинї.	Сїч. стріл.
31.	Осип Тарнавський	Биків, 1893.	Ґімназия в Стрию.	
32.	Тадей Алексевич	Наворня, 1891.	Акад. ґімн. у Львові.	Сїч. стріл.
33.	Василь Лучинський	Чижиків, 1894.	Акад. ґімн. у Львові.	„ „
34.	Мирон Маренїн	Яворів, 1896.	Акад. ґімн. у Львові.	„ „
35.	Михайло Чичкевич	Малинівцї, 1895.	Акад. ґімн. у Львові.	„ „
36.	Михайло Вербиняк	Бутини, 1892.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	„ „
37.	Ярослав Гайманович	Сковятин, 1895.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	„ „
38.	Семен Новаковський	Торки, 1895.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	„ „
39.	Дмитро Селепей	Крехівцї, 1896.	Укр. ґімн. в Станиславові.	„ „
40.	Іван Яремич	Майдан, 1893.	Укр. ґімн. в Станиславові.	„ „
41	Іван Василишин	Камена, 1896.	Укр. ґімн. в Станиславові.	„ „

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уродженя	З якого заведеня?	Замітка
42.	Петро Демків	Хлїбичин лїсний, 1895.	Укр. ґімн. в Коломиї.	Січ. стріл.
43.	Михайло Гуменюк	Коломия, 1892.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
44.	Юрий Петринюк	Кобаки, 1895.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
45.	Никола Барабаш	Хлїбичин лїсний, 1893.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
46.	Семен Сеньків	Джурків, 1894.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
47.	Юрий Шкрумеляк	Ланчин, 1895.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
48.	Степан Кузьмович	Тернопіль, 1893.	Укр. ґімн. в Тернополї.	„ „
49.	Осип Кисїль	Чистилів, 1893.	Укр. ґімн. в Тернополї.	„ „
50.	Павло Федишин	Глубічок, 1894.	Укр. ґімн. в Тернополї.	„ „
51.	Лев Целевич	Берлоги, 1893.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	
52.	Микола Арсенич	Матієвцї, 1889.	Екстерніст. Акад. ґімн. у Львові.	
53.	Михайло Швець	Косів, 1893	Укр. ґімн. в Станиславові.	Січ. стріл.
54.	Теодор Романишин	Княжолука, 1894.	Ґімн. в Бережанах.	„ „
55.	Микола Салдан	Лівчицї, 1895.	Ґімназия в Стрию.	„ „
56.	Волод. Білинський	Білина, 1895.	Ґімназия в Стрию.	„ „
57.	Іван Берегуляк	Добровляни, 1894.	Ґімназия в Стрию.	„ „
58.	Василь Гнида	Залуже, 1895.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	„ „
59.	Лев Чубатий	Колоколин, 1895.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	„ „
60.	Степ. Кіржецький	Дібринів, 1894.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	„ „
61.	Андрій Калина	Колоколин, 1894.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	„ „
62.	Ярослав Матусяк	Пуків, 1896.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	„ „
63.	Теодор Кривий	Руда, 1892.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	„ „
64.	Юлїян Соколовський	Стратин, 1895.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	„ „
65.	Григ. Кульматицький	Поморяни, 1894.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	„ „
66.	Мих. Дорошенко	Руда, 1894.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	„ „
67.	Степан Козак	Дмитровичі, 1895	Укр. ґімн. в Перемишлї.	

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уродженя	З якого заведеня?	Замітка
68.	Іван Лазор	Книжиніль, 1893.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
69.	Александер Хархаліс	Наконечне, 1893.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
70.	Петро Клюс	Яцівка, 1895.	Укр. ґімн. в Станиславові.	Січ. стріл.
71.	Келес. Шиманський	Озеряни, 1895.	Укр. ґімн. в Коломиї.	" "
72.	Лев Глинка	Осмолода, 1893.	Укр. ґімн. в Коломиї.	
73.	Лев Слобода	Львів, 1894.	Ґімн. в Бережанах.	
74.	Юрий Юрків vel Піцан	Добряни, 1891.	Ґімназия в Стрию.	
75.	Дмитро Марич	Пнївє, 1894.	Укр. ґімн. в Станиславові.	Січ. стріл.
76.	Петро Близнюк	Кути старі, 1893.	Екстернїст.	
77.	Никола Голубець	Львів, 1891.	Екстернїст. Акад. ґімн. у Львові.	Січ. стріл
78.	Іван Романовський	Угнів, 1895	Укр. ґімн. в Яворові.	
79.	Анатоль Долинський	Якторів, 1894.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
80.	Володимир Антін Огоновський	Нижнів, 1896.	Акад. ґімн. у Львові.	Січ. стріл.
81.	Володимир Вербовий	Корнї, 1893.	Акад. ґімн. у Львові.	" "
82.	Іван Мойсей	Зубрець, 1894.	Укр. ґімн. в Тернополї.	" "
83.	Теодот Дольницький	Львів, 1896.	Укр. ґімн. в Коломиї.	
84.	Богдан Любомир Кузьма	Перемишль, 1897.	Укр. ґімн. в Коломиї.	" "
85.	Володимир Іванчук	Ілинцї, 1894.	Укр. ґімн. в Коломиї.	" "
86.	Станислав Микитин	Гаї вижнї, 1896.	Ґімназия в Стрию.	
87.	Іван Горанський	Липиця долїшна, 1892.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	" "
88.	Іван Чичилович	Порудно, 1896.	Укр. ґімн. в Яворові.	" "
89.	Іван Левицький	Фитьків, 1896.	Акад. ґімн. у Львові.	
90.	Михайло Юрків	Львів, 1896.	Акад. ґімн. у Львові.	
91.	Дмитро Ерстенюк	Перерісль, 1893.	Укр. ґімн. в Коломиї.	
92.	Степанй Нижанковськи	Довжанка, 1897.	Ґімназия в Стрию.	
93.	Антін Остафійчук	Підстаї, 1894	Укр. ґімн. в Коломиї.	

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уродженя	З якого заведеня?	Замітка
94.	Василь Апостол	Ласківці, 1895.	Акад. ґімн. у Львові.	
95.	Михайло Лиско	Камінка Струмилова, 1893.	Філія акад. ґімн. у Львові.	
96.	Іван Заячківський	Ободівка, 1889.	Екстерніст.	
97.	Сидір Альойзий Данилович	Радівці (Буковина), 1897.	Укр. ґімн. в Коломиї.	Січ. стріл.
98.	Льонґін Андрієвський	Івачів, 1895	Укр. ґімн. в Тернополі.	„ „
99.	Степан Небеш	Доброміpка, 1896.	Укр. ґімн. в Тернополі.	„ „
100.	Филип Потурняк	Сорока, 1890.	Укр. ґімн. в Тернополі.	
101.	Григорий Цьокан	Стронибаби, 1894	Ґімназия в Золочеві.	Січ. стріл.
102.	Осип Бандера	Стрий, 1897.	Ґімн. в Стрию.	„ „
103.	Мирон Соловій	Межирічі, 1896.	Ґімн. в Стрию.	„ „
104.	Прокіп Мурмилюк	Видинів, 1894.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
105.	Прокіп Дякон	Рудники, 1894	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
106.	Гермоґен Майковський	Голосків, 1895.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
107.	Дмитро Андрусятчин	Турка, 1894.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
108.	Михайло Івантишин	Озеряни, 1896.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
109.	Іван Максимчук	Балинці, 1895.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
110.	Дмитро Рудик	Стрільче, 1893.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
111.	Василь Юченко	Іспас, 1894.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
112.	Михайло Бачинський	Серафинці, 1895.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
113.	Василь Ліщук	Хлібичин пільний, 1894.	Укр. ґімн. в Коломиї.	„ „
114.	Іван Максимишин	Роменів, 1895.	Акад. ґімн. у Львові.	„ „
115.	Іван Озаркевич	Городок, 1895.	Укр. ґімн. в Рогатині.	„ „
116.	Осип Яримович	Львів, 1897.	Філія акад. ґімн. у Львові.	„ „
117.	Юліян Левицький	Кобаки, 1895.	Укр. ґімн. в Яворові.	„ „

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уродженя	З якого заведеня?	Замітка
118.	Володимир Киприян	Ярослав, 1896.	Ґімн. в Бучачи.	Січ. стріл.
119.	Іван Семків	Раків, 1892.	Укр. ґімн. в Коломиї.	
120.	Теодозий Григорий Заставний	Ладанці, 1894.	Акад. ґмін. у Львові.	
121.	Юрий Бохонко	Оріхівці, 1894.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
122.	Михайло Кокот	Яксманичі, 1892.	Екстерніст.	" "
123.	Антін Король	Соколів, 1896.	Укр. ґімн. в Тернополї.	" "
124.	Степан Яріш	Сїлець, 1894.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
125.	Андрій Домарадзкий	Журавиця, 1894.	Екстерніст Укр. ґімн. в Перемишлї.	" "
126.	Миросл. Подільський	Кобиловолоки, 1895.	Екстерніст Акад. ґімн. у Львові.	" "
127.	Володимир Дутчак	Снятин, 1895.	Укр. ґімн. в Коломиї.	
128.	Антін Теодор Прокопович	Великі Очи, 1896.	Укр. ґімн. в Коломиї.	
129.	Ірина Гнатюк	Львів, 1896.	Ґімн. СС. Василиянок у Львові.	
130.	Ольга Нарожняк	Стрий, 1895.	Ґімн. СС. Василиянок у Львові.	
131.	Ізидор Хтєй	Лїнина-мала, 1892.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	
132.	Степан Омелян Венгринович	Хиринка, 1897.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
133.	Евген Дурдело	Вільшаниця, 1896.	Укр. ґімн. в Станиславові.	
134.	Пантелеймон Крутїй	Боляновичі, 1895.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
135.	Роман Мануляк	Перемишль, 1896.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
136.	Михайло Березка	Ванївці, 1893.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
137.	Степан Данилюк	Ґлїт (Буков.), 1893.	Укр. ґімн. в Коломиї.	
138.	Василь Белей	Скоморохи, 1896.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уродженя	З якого заведеня?	Замітка
139.	Михайло Коритко	Заланів, 1891.	Укр. ґімн. в Рогатині.	Січ. стріл.
140.	Іван Ільницький	Розточки, 1894.	Укр. ґімн. в Станиславові.	„ „
141.	Олекса Балицький	Лопушна, 1896.	Ґімн. в Самборі.	
142.	Володимир Пристай	Перемишль, 1896.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
143.	Петро Мудрий	Самбір, 1895.	Ґімн. в Самборі.	
144.	Іван Семен Левицький	Іваниківка, 1895.	Акад. ґімн. в Львові.	
145.	Олександер Кухта	Тура велика, 1896.	Акад. ґімн. в Львові.	
146.	Петро Савка	Сколошів, 1895.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	

Б. Іспит зрілости в нормальнім липневім речинци 1915,

відбутий на основі Розпорядку ц. к. Мінїстерства В. і Пр. з дня 10. цьвітня 1915, ч. 10641, і рескр. ц. к. дол.-австр. Кр. Шк. Ради з 26. червня 1915, ч. 176/123-І.

а) Письменний іспит зрілости відбув ся в часї від 21. до 23. червня включно.

Теми письменних задач до іспиту зрілости були осьтакі:

1. Українська мова:

До вибору: а) Які мілїтарні традициї може дати українська лїтература нашим Січовим стрільцям? б) Які моменти з історії українського народа набирають специяльної вартости в теперішній війнї? в) Відгомін реформаторських кличів Німеччини на українських землях в XVI. столїтї.

2. Латинська мова:

Vergilii Aeneidos XI. 100 – 130

3. Грецька мова:

Homeri Odysseae VII. 133—154.

б) Устний іспит зрілости:

Устний іспит зрілости відбув ся в часї від 1. до 3. липня під проводом ц. к. краєвого інспектора Дра Івана Копача. До іспиту приступило 21 учеників і учениць, що ходили до VIII. кляси на курсах і при кінци шкільного року здали перед ц. к. іспитовою Комісиєю іспит з VIII. кляси, 1 ученик, що учив ся приватно, 1 екстерніст і 1 екстернїстка, та 1 ученик, що скінчив в 1913/14 шкільнім роцї VIII. клясу.

Сьвідоцтво зрілости одержали:

Число	Імя і назвиско	Рік і місце уродженя	З якого заведеня?	Замітка
1.	Іван Козїй	Олешичі, 1895.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
2.	Михайло Коленський	Лопінцї, 1896.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
3.	Зиновія Копертинська	Зарваниця, 1896.	Ґімн. СС. Василиянок у Львові.	
4.	Борис Кудрик	Рогатин, 1897.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	
5.	Віра Кудрик	Рогатин, 1895	Укр. ґімн. в Рогатинї.	
6.	Зиновій Кузьмович	Бруховичі, 1897.	Акад. ґімн. у Львові.	
7.	Хая Крайслєр (мойс.)	Рогатин, 1896.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	
8.	Ольга Дария Лежогубська	Львів, 1896.	Ґімн. СС. Василиянок у Львові.	
9.	Іван Хризостом Ортинський	Самбір, 1897.	Ґімназия в Самборі.	
10.	Іляриий Ортинський	Ортиничі, 1891.	Ґімназия в Самборі.	
11.	Герш Пфеффер (мойс.)	Рогатин, 1897.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	
12.	Северин Сапрун	Рибник, 1897.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
13.	Антін Станко	Виженка (Буковина), 1897.	Ґімназия в Кіцманї.	
14.	Володимир Фільц	Вільче, 1897.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
15.	Іляриий Харак	Куликів, 1897.	Акад. ґімн. у Львові.	
16.	Максиміліян Цірлєр (мойс.)	Рогатин, 1897.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	
17.	Осип Цюпка	Болестрашичі, 1896.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
18.	Евген Чубко	Бірча, 1897.	Укр. ґімн. в Перемишлї.	
19.	Генрих Шварц (мойс.)	Рогатин, 1895.	Укр. ґімн. в Рогатинї.	
20.	Іван Скибинський	Глиняни, 1893.	Філїя акад. ґімн. у Львові.	
21.	Володимир Майба	Ярослав, 1897.	Ґімназия в Ярославі.	

1 ученицю репробовано на пів року, а 1 ученицю, 1 екстерніста і 1 екстерістку на рік.

11. Спис учеників і учениць

вписаних в катальоґи протягом цілого шкільного року 1914/15.

Друковані розстріленими черенками узнані здібними з відзначенєм до висшої кляси. I = узнані здібними до висшої кляси. вз. зд. = узнані взагалї здібними. попр. = позволено здати повторний іспит з одного предмету по фериях. некляс. = на разї ще не здавали іспиту. Взяті в ( ) = виступили серед року. Означені зьвіздкою* ті, котрі відійшли до війска і одержали вчаснїйше річне сьвідоцтво на основі Розпор. ц. к. Мініст. В. і Пр. з дня 30. січня 1915, ч. 279/ K. U. M.

I. Кляса. 1. Стефанїя Бабій (I). 2. Іван Березовський (I). 3. Мария Бокало (I). 4. Петро Бокало (I). 5. Анна Вергановська. 6. Неонїля Гинилевич (некляс.). 7. Данило Данилович. 8. Іванна Делькевич (I). 9. Андрій Доманик (попр. ґеоґ.). 10. Ірина Кабаровська (вз. зд. лат.). 11. Ірина Каранович. 12. Софія Каранович. 13. Зиновій Карпяк (I). 14. Ольга Кобрин (I). 15. Юлїян Козлович. 16. Никола Колесса (I). 17. (Лаврентий Коник). 18. Михайло Кос. 19. Іван Крушельницький (I). 20. Володимир Остапчук. 21. Данило Остапчук. 22. Осип Попович. 23. Мария Рабій. 24. Евген Сьвістель (I). 25. Мариян Середа. 26. Олена Сидоряк. 27. Ольга Склепкович (I). 28. Володимира Стеткевич. 29. Марта Стеткевич (I). 30. Василь Трильовський (попр. ґеоґ.). 31. Зиновій Туркевич (вз. зд. нїм.). 32. Зенон Храпливий.

II. Кляса. 1. (Стефанїя Авдикович). 2. Остап Володимир Бартків (I). 3. Андрій Борисевич (I). 4. Лїдия Бурачинська (некляс.). 5. Ярема Весоловський. 6. Ірина Гамчикевич (некляс.). 7. Осип Делькевич (вз. зд. лат.). 8. Ольга Іванчук (I). 9. Анатоль Ільницький. 10. Марта Карачевська (некляс.). 11. Роман Коренець (I). 12. Володимира Крушельницька (I). 13. Осип Кучика (I). 14. Мария Левицька (некляс.). 15. Мария Лиско. 16. Володимир Лициняк. 17. Мария Лїнинська. 18. Богдан Мальчинський (вз. зд. мат.). 19. Роман Матвіяс. 20. Богдан Онуферко (I). 21. Стефанїя Падох (I). 22. Ольга Патрило (некляс.). 23. Ярослава Патрило (некляс). 24. Осип Пеленський (некляс.). 25. Юрий Пеленський (I). 26. Ярослав Радюк. 27. Володимира Сїнґалевич. 28. Ірина Сїнґалевич. 29. Юрий Студинський. 30. Самуіл Цінс (некляс.). 31. (Іван Черник). 32. Вольф Шерф (I). 33. Оксана Яворська (I). 34. (Микола Яремчак). 35. Остап Яців (I). 36. (Михайлниа Яцкевич).

III. Кляса. 1. Ярослав Бабій (I). 2. Ярослав Баранецький (I). 3. Лев Бобинський (I). 4. Осип Бобинський. 5. Онуфрий Олекса Богонос (попр. іст.). 6. Дария Брикович (I). 7. (Віоля Бумбак-Сафіян). 8. Омелян Ваврик (I). 9. Мария Вергановська. 10. Степан Гнилевич (некляс.). 11. Теофіль Глїбовицький (I). 12. Лїдия Горбачевська (I). 13. Володимир Коритовський (некляс.). 14. (Олекса Крушельницький). 15. Любов Кузьма (некляс.). 16. Микола Маковійчук. 17. Олександер Малецький (вз. зд. мат.). 18. Ярослав Мандичевський (I). 19. Ярослав Матвіяс (вз. зд. мат.). 20. Теодор Парфанович (I). 21. Ярослав Полотнюк. 22. Володимир Середа (I). 23. Наталїя Трильовська (некляс.). 24. Софія Федак (некляс.). 25. Михайло Хорамбура. 26. Осип Чемеринський (I).

IV. Кляса. 1. Степан Апостол (I). 2. Петро Баран (I). 3. Олександер Бартків (I). 4. Яким Бібер (I). 5. Роман Брикович (вз. зд. лат.). 6. Ярослав Герасимович (вз. зд. гр.). 7. Володимир Громницький (I). 8. Ярема Губчак (увільн. з греки) (I). 9. Андрій Ґрадовський (вз. зд. мат.). 10. Осип Дримала (I). 11. (Серґій Зарицький). 12. Ірина Застирець (некляс.). 13. (Антін Заячківський). 14. (Іван Кирстюк). 15. Анна Кисїлевська (некляс.). 16. (Іван Козїй). 17. Юлїян Коренець (I). 18. Роман Кормош (вз. зд. нім.). 19. Омелян Костек (I). 20. Юлїян Костюк (вз. зд. нім.). 21. Степан Крушельницький (вз. зд. лат.). 22. Богдан Левицький. 23. Олена Левицька (некляс.). 24. Евген Лициняк. 25. Ізидор Лупуляк. 26. Роман Мажевський (вз. зд. мат.). 27. Іван Малїшевський (вз. зд. нім.). 28. Валєрия Мальчинська (I). 29. Ярослав Мосора (I). 30. Ярослав Навоpенський (I). 31. Степан Негребецький (I). 32. Марта Олесницька (I). 33. (Ольга Остапчук). 34. Михайло Пежанський. 35. Анна Пеленська (I). 36. Володимир Рихвицький (I). 37. Емануіл Сонецький (I). 38. Іван Стахняк (I). 39. Лев Туркевич (I). 40. Богдан Тарас Фільц (I). 41. Матвій Фокшей (I). 42. Роман Хотинецький (I). 43. Ярослав Чабан (I). 44. Зенон Ченстух (I). 45. Іван Чорняк (I). 46. Артур Яремкевич (I). 47. Юрий Яців (I).

V. Кляса. (Ярослав Андрусечко). 2. Володимир Апостол (I). 3. Анатоль Балик (I). 4. Богдан Баранецький (I). 5. (Роман Бачинський). 6. Петро Білинський (I). 7. (Авраам Бомзе). 8. (Володимир Гадзевич). 9. Омелян Ґлюз. 10. Юрий Ґурґула (I). 11. Ілярий Дольницький (I). 12. (Ізраіль Друкс). 13. Олена Ільницька (некляс.). 14. Богдан Кабаровський (I). 15. Емілїя Кабаровська (некляс.). 16. Роман Калинович (I). 17. Генрих Кац (I). 18. Михайло Качунь (I). 19. Мирослав Колтунюк (I). 20. Мирослав Коритовський (I). 21. (Адам

Костюк). 22. Дария Кудрик (I). 23. Володимир Кучерепа. 24. Степан Кушей (попр. гр.). 25. Михайло Маковійчук (некляс.). 26. Йосифа Марк (I). 27. Степан Масюк (I). 28. Юлїя Масюк (I). 29. Сімеон Мельцер (I). 30. Данило Миколаєвич (I). 31. (Михайло Наворенський). 32. Ярослава Негребецька (некляс.). 33. Ґуста Пфав (I). 34. Маврикій Ребен (поп. лат.). 35. Ярослав Середа (I). 36. (Ярослав Слоневський). 37. (Сильвестер Соневицький). 38. Осип Стахняк (I). 39. Кость Стисловський). 40. (Дмитро Терлецький). 41. Маврикій Фрішер (I). 42. Софія Чайківська (некляс.). 43. Ярослав Шведзїцький (I). 44. Сальомея Штрасман (некл.). 45. Юрий Юзьвяк (I). 46. (Петро Яримович).

VI. Кляса. 1. (Самуіл Байдаф). 2. Василь Володимир Бобинський (попр. мат.) 3. *Мариян Вахнянин (I). 4. Володимир Галущак. 5. *Кость Гинилевич (I). 6. Роман Гойдиш (I). 7. Осип Голинський (I). 8. Олександер Гузар (I). 9. Іван Дольницький (I). 10. Ярослав Заблоцький (I). 11. Степан Ілик (I). 12. (Олена Кіттай). 13. (Іван Кішка). 14. Олена Наталїя Кормош (некляс.). 15. Дмитро Легкун (I). 16. Кость Лиско (I). 17. Ірина Лициняк. 18. Степан Ляшецький (I). 19. *Олександер Мальчинський (I). 20. Роман Мандичевський (I). 21. (Ольга Маритчак). 22. Володимир Мосора (I). 23. (Мария Навроцька). 24. Константина Огоновська (I). 25. Володимир Паньків (I). 26. Дария Пачовська. 27. Оксана Пачовська (некляс.). 28. Дамян Пеленський (I). 29. (Никола Перч). 30. Володимир Роман Рабій (I). 31. Михайло Рабій (I). 32. Василь Решетилович (попр. грек.). 33. Олександер Степан Рудович. 34. (Андрій Савойка). 35. Евген Солльоґ (I). 36. Мелянія Соневицька (некляс.). 37. *Богдан Стрільбицький (I). 38. Ірина Мария Студинська. 39. Анна Тарасевич. 40. Омелян Михайло Тишовницький. 41. Ірина Туркевич (попр. нїм.). 42. Мария Федак (I). 43. Осип Шміґельський (I). 44. Давид Штайн (I). 45. (Степан Черник). 46. Олекса Цимбалко (I). 47. Маркіян Яворський (I).

VII. Кляса. 1. Юлїян Омелян Алиськевич (I). 2. Любов Бартків (I). 3 Володимир Батицький (I). 4. Олександер Босий (I). 5. Ірина Вахнянин (I). 6. Михайло Величко (некляс.). 7. Дмитро Галичин (I). 8. (Юлїя Горн). 9. Йосиф Гофер (I). 10. Ярослав Гузар (I). 11. Степан Ґера (I). 12. (Остап Данкевич). 13. Володимир Демянчук (попр. мат.). *14. Гриць Дмитрів (I). 15. Іван Дутковський (I). 16. (Матвій Загаєвич). 17. Дмитро Івасик (I). 18. Олександер Карапович (I). 19. Василь Кацедан (I). 20. Андрій Кошіль (некляс.). 21. Дмитро Кочержук (I). 22. Тадей Кочиркевич. 23. Максим

Кузьма (некляс.). 24. Ольга Лиско. 25. (Михайло Ліськевич). 26. Іван Ґустав Ломінський (I). 27. *Лев Малик (I). 28. Омелян Мандичевський (I). 29. (Семен Мандюк). 30. Микола Масюк (некляс.). 31. Осип Метелля (I). 32. (Дмитро Паліїв). 33. *Іван Ромович (I). 34. *Любомир Савойка (I). 35. Микола Сендецький (I). 36. Микола Мариян Струтинський (I). 37. Лев Терлецький (I). 38. *Василь Ткачук (I). 39. Стефанія Туркевич (I). 40. Сидір Фок (попр. матем.). 41. Евген Храпливий (I). *42. Роман Храпливий (I). 43. (Амалія Штернліб). 44. (Володимир Шульган). 45. Павлина Шумер (I). 46. Зенон Юзичинський (I).

VIII. Кляса. 1. Мария Алиськевич (I). 2. Гриць Бабій (I). 3. (Юрий Бохонко). 4. (Іван Горанський). 5. (Анатоль Долинський). 6. (Богдан Дольницький). 7. (Гриць Дубик). 8. (Теодозий Заставний). 9. Мирон Заячківський (I). 10. (Степан Козак). 11. Іван Козій (I). 12. Михайло Коленський (I). 13. (Іван Конрад). 14. Зиновія Копертинська (I). 15. Хая Крайслєр (I). 16. Зиновій Кузьмович (I). 17. Борис Кудрик. 18. Віра Кудрик (I). 19. Дария Лежогубська. 20. (Осип Лишеґа). 21. Володимир Майба (I). 22. (Ольга Нарожняк). 23. (Степан Нижанковський). 24. (Володимир Антін Огоновський). 25. Іван Хризостом Ортинський. 26. Іляриий Ортинський (I). 27. (Анна Остапчук). 28. (Теодор Підлужний). 29. (Зиновій Породко). 30. Герш Пфеффер (I). 31. (Іван Романовський). 32. Северин Сапрун (I). 33. (Лев Свобода). 34. Антін Станко (I). 35. Володимир Фільц (I). 36. Максиміліян Цірлєр (I). 37. (Гриць Цьокан). 38. Осип Цюпка (I). 39. Олена Чабан (I). 40. Евген Чубко (I). 41. Генрих Шварц (I).

Приватно учили ся і здавали при кінци шкільного року іспит слідуючі ученики і учениці, що мешкали поза Віднем:

I. Кляса. 1. Іван Буба (попр. іст.). 2. Іван Захариясевич (попр. іст.).

II. Кляса. Володимир Калинович (вз. здіб. лат.).

III. Кляса. 1. Осип Гинилевич (I). 2. Володимир Захариясєвич (I). 3. Тит Ковальський (I). 4. Ярослав Лапчинський (I). 5. Наталія Могильницька (I). 6. Тарас Могильницький (I).

IV. Кляса. 1. Михайло Буба. 2. Богдан Карпевич (I). 3. Юрий Кудрик. 4. Льонгин Лотоцький (I).

V. Кляса. Любомир Михайло Семків (I).

VI. Кляса. 1. Евген Дорош (I). 2. Олександер Мінко.

VII. Кляса. 1. Іван Борис (попр. лат.). 2. Іван Ґолембйовський (I). 3. Кость Левицький. 4. Мирон Левицький.

VIII. Кляса. Іляриий Харак.

12. Статистика з д. 30. червня 1915.

1. Число учеників і учениць з кінцем шкільного року 1914/15.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Учеників	17	18	18	36	25	25	27	17	183
Учениць	14	14	6	6	9	10	5	6	70
Разом .	31	32	24	42	34	35	32	23	253

2. Число учеників і учениць після типу шкіл.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Ґімназиї	29	25	21	39	31	33	32	23	233
Реальні ґімназиї . .	—	—	3	2	—	—	—	—	5
Лїцей	2	7	—	1	3	2	—	—	15
Разом .	31	32	24	42	34	35	32	23	253

3. Число учеників і учениць після віроісповідань.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
гр. кат.	29	30	22	40	27	34	30	19	231
рим. кат.	1	—	—	—	—	—	—	—	1
гр. ориєнт	1	—	2	1	—	—	—	—	4
мойс.	—	2	—	1	7	1	2	4	17
Разом .	31	32	24	42	34	35	32	23	253

4. Вік учеників і учениць.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
11 років	15	1							16
12	9	15							24
13	7	10	7						24
14		6	10	17					33
15			6	14	10				30
16				3	11	12			26
17				4	5	11	10		30
18			1	4	5	8	11	11	40
19					2	3	2	7	14
20					1	1	5	2	9
21							4	3	7
Разом .	31	32	24	42	34	35	32	23	253

5. Мешкає тепер у Відни.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
З родиною	23	30	18	31	24	25	15	13	179
на станциї	8	2	6	11	10	10	17	10	74
Разом .	31	32	24	42	34	35	32	23	253

6. Стан родичів.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Проф. сер. шкіл . .	4	5	3	6	1	7	2	2	30
Народні учителї . .	2	1	—	3	5	1	1	2	15
Лїкарі	—	1	—	2	—	—	—	—	3
Сьвященики . . .	7	9	5	8	6	7	8	7	57
Адвокати	1	—	3	1	1	2	—	—	8
Урядники	5	7	7	7	7	5	2	3	43
Інженери	—	—	—	1	—	—	1	—	2
Власт. дібр. . . .	2	—	—	—	1	2	1	—	6
Міщани	—	2	1	2	1	—	4	1	11
Селяни	—	—	1	7	6	6	8	4	32
Промисловцї	1	1	—	—	2	—	—	—	4
Ремісники	2	—	—	1	1	—	—	1	5
Купцї	—	1	—	—	2	1	1	3	8
Державні слуги . .	—	—	—	1	—	—	—	—	1
Вдови	5	1	—	2	—	—	—	—	8
Нотарі	—	—	—	—	—	1	1	—	2
Військові	1	1	—	1	—	1	—	—	4
Професори унїверситету	—	1	—	—	—	1	—	—	2
Підурядники желїзн .	—	—	3	—	—	1	1	—	5
Приватні урядники .	1	2	1	—	1	—	2	—	7
Разом .	31	32	24	42	34	35	32	23	253

7. Ходило в шкільнім роцї 1913/14 до середних шкіл:

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Академічна ґімназия . у Львові	—	3	5	8	1	2	2	2	23
Філїя академіч. ґімназиї у Львові	—	1	3	1	2	3	2	—	12
Німецька ґімназия у Львові	—	—	—	—	—	—	1	—	1
Філїя VII. ґімназиї у Львові	—	—	—	1	1	—	—	—	2
Бережани	—	2	—	1	—	—	—	—	3
	—	6	8	11	4	5	5	2	41

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
	—	6	8	11	4	5	5	2	41
Приватна ґімназия в Болехові	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Броди	—	—	—	—	1	—	—	—	1
Вижниця	—	—	—	—	1	—	2	—	3
Городенка (укр.) . .	—	2	—	1	—	1	—	—	4
Дрогобич	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Золочів	—	—	—	—	—	1	2	—	3
Камінка Струмилова .	—	1	—	1	—	—	—	—	2
Кіцмань	—	—	1	—	—	—	—	1	2
Комарно	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Коломия (укр.) . . .	—	—	—	—	2	1	—	1	4
Коломия, прив. ґімназия Уршулянок . .	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Копичинці	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Краків	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Прив. ґімназия СС. Василиянок у Львові	—	3	—	3	—	4	4	4	18
Прив. ґімназия Стшалковської у Львові .	—	—	—	—	—	3	—	—	3
Жіноча реальна ґімназия ім. кор. Ядвиґи у Львові	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Прив. ґімназия Назаретанок у Львові .	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Перемишль (укр.) . .	—	3	2	12	8	5	7	6	43
Перемишль, ліцей . .	—	3	—	1	3	2	—	—	9
Рогатин (укр.) . . .	—	—	—	1	4	1	2	5	13
Самбір	—	—	1	1	4	4	—	2	12
Сокаль	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Станиславів (укр.) .	—	1	1	2	—	2	4	—	10
Прив. жіноча реальна ґімн. в Станиславові	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Стрий	—	2	—	2	—	2	1	—	7
Тернопіль (укр.) . .	—	2	1	4	1	1	2	1	12
Турка	—	—	1	—	2	—	—	—	3
Хирів . , ...	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Чернівці (II. ґімназ.) .	—	—	—	1	—	1	—	—	2
Чортків (укр.) . . .	—	1	1	—	—	—	—	—	2
Яворів (укр.) . . .	—	1	1	1	4	—	2	—	9
Ярослав	—	1	—	1	—	—	1	1	4
Приватно учились .	—	4	—	—	—	—	—	—	4
Разом .	(31)	32	24	42	34	35	32	23	253

8. Місце перебуваня родичів учеників і учениць.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Бережани	—	4	—	2	—	1	—	—	7
Бібрка	—	1	—	1	1	1	1	—	5
Борщів	1	—	—	—	—	—	—	—	1
Броди	—	—	2	1	—	—	—	—	3
Бучач	2	—	—	—	—	—	—	—	2
Вижниця	—	—	—	—	—	—	1	1	2
Городенка	1	1	—	—	—	—	—	—	2
Гусятин	—	—	1	1	—	1	—	—	3
Добромиль	—	—	—	1	1	—	1	—	3
Долина	—	—	—	—	1	—	—	—	1
Дрогобич	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Жидачів	—	—	—	1	—	—	1	—	2
Заліщики	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Збараж	2	—	—	—	—	—	—	—	2
Зборів	2	—	—	—	—	—	1	—	3
Золочів	1	—	1	—	—	1	2	—	5
Камінка Струмилова .	—	1	—	1	—	—	—	—	2
Кіцмань	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Коломия	1	—	1	—	2	1	—	1	6
Косів	—	—	—	1	1	—	1	—	3
Краків	—	—	1	—	1	—	—	1	3
Львів	9	4	6	8	1	10	4	2	44
Мостиска	—	—	2	—	—	—	—	—	2
Надвірна	—	2	—	1	—	—	1	—	4
Печеніжин	1	—	—	—	—	—	—	—	1
Перемишль	3	4	2	10	9	7	7	3	45
Перемишляни . . .	—	—	—	—	1	—	—	1	2
Підгайці	—	—	—	1	1	—	—	—	2
Рава руська	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Рогатин	—	—	—	—	3	—	2	6	11
Рудки	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Самбір	1	—	1	1	4	4	—	3	14
Серет	—	1	—	1	—	—	—	—	2
Скалат	—	1	—	—	—	—	1	1	3
Сколє	—	1	—	2	—	1	—	1	5
Снятин	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Сокаль	1	1	—	—	—	—	—	—	2
Станиславів	1	—	1	1	—	2	1	—	6
Старий Самбір . . .	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Стрий	—	5	—	2	—	2	1	1	11
Сянік	—	—	—	—	—	—	1	—	1
Теребовля	—	1	—	—	—	1	1	—	3
Тернопіль	2	1	1	3	1	—	1	1	10
Товмач	—	—	—	1	—	—	2	—	3
	28	31	21	40	27	34	30	22	233

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
	28	31	21	40	27	34	30	22	233
Турка	2	—	1	—	3	—	—	—	6
Цїшанів	—	—	—	1	2	—	1	—	4
Чернівцї	—	—	—	—	—	1	—	—	1
Чортків	—	—	1	—	—	—	—	—	1
Яворів	—	—	1	—	2	—	1	—	4
Ярослав	1	1	—	1	—	—	—	1	4
Разом .	31	32	24	42	34	35	32	23	253

9. Вислїд річних іспитів з кінцем шкільного року, перевсусних на основі Розпор. ц. к. Мінїст. В. і Пр. з 10. цьвітня 1915, ч. 10641. і рескр. ц. к. дол.-австр. Кр. шк. Ради з 1. мая 1915, ч. 158/31-I.

Кляса	I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	Разом
Записаних серед шкільного року	32	36	26	47	46	47	46	41	321
З днем 30. VI. . . .	31	32	24	42	34	35	32	23	253
Здібних з відзначенем	7	9	2	3	—	7	2	3	33
Здібних до висшої кляси	12	12	11	27	25	22	24	20	153
Взагалї здібних .	2	2	2	8	—	—	—	—	14
Позволено на повторний іспит .	2	—	1	—	2	3	2	—	10
Нездібних	7	1	3	1	2	—	—	—	14
Неіспитованих . . .	1	8	5	3	5	3	4	—	29
Разом .	31	32	24	42	34	35	32	23	253

Печатано у Кароля Ґорішека у Відни. — 15 1121.